

Pripravimo pot obnovi!

Bivši ministrski predsednik Anglije Chamberlain, ki je te dni umrl, je prvi proglašil kot cilj sedanje vojne: obnova sveta po prenovljenem človeku. Tudi v taboru avtoritarnih držav se z najpristojnejših mest zmiraj podudarja zahteva, da se mora svet preosnovati ter v njem vpostaviti nov red. Ni pa novega dela brez načel, ki na njih red temelji. In ni načel brez ljudi, ki so njihovi nosilci in izvrševalci. Nov red torej predpostavlja novega človeka. Stari človek je povzročil zmedo na svetu, iz katere se je razvila sedanja katastrofa človeštva. Novi človek naj reši človeštvo iz sedanjih velikih stisk ter naj uresniči novo obliko sožitja ljudi, narodov in držav.

Kakšen bodi novi človek? Izvestno je, da so nekrščanska načela, kakor jih je širilo framsomstvo, lažnivo svobodomiselnstvo, pretirani nacionalizem, materialistični socializem in komunizem, zastrupila odnošaje človeka do človeka, stanu do stanu, naroda do naroda, države do države. Zato je neodklonljiva zahteva sedanjega časa: Proč s temi načeli! Mnogo držav je sledič dobro preizkušenemu svetopisemskemu načelu: »Na njihovih sadovih jih boste spoznali«, uvidelo škodljivost framsomskih lož ter njihovo delovanje prepovedalo. Med njimi je tudi nesrečna Francija. Ko se je pred 200 leti začelo v Franciji širiti framsomstvo, se je proti njemu postavila državna oblast kot proti »iz tujine importiranemu strupu«. Pozneje so odločilni činitelji postali bolj brezbržni: najprej so razširjajoči se strup tolerirali, potem na vso moč podpirali, dokler ni ta strup razkrojil vitalnih (življenjskih) sil Francije.

Framasonstvo je mati lažnive svobodomiselnosti. Iz framsomskih lož se je širil duh kulturnega, političnega in gospodarskega liberalizma. Od slabe matere ni pričakovati doarih otrok. Bogu, veri in Cerkvi sovražno framsomstvo je po svojih učencih in odpolancih širilo med ljudmi in narodi nauk o popolni

svobodi človeka od Boga, od božjih in cerkevnih zapovedi in od vsakih vezi, ki bi se postavile kot ovire na pot svobodnemu udejstvovanju človeka v javnem in političnem življenu in zlasti na področju gospodarskega delovanja. Sebičnost je postala glavni nagib človeškemu delovanju in njegov edini cilj: čim večja korist posameznika.

Liberalizem je raztrgal vezi vzajemnosti med posamezniki ter med poedinci in občinstvom. Človeško družbo je atomiziral = razbil na majhne drobce in vsak drobec je stremel samo za lastnim dobičkom in užitkom. Takšen narod in takšna država ni sposobna velikih podvigov, ki zahtevajo soglasnost in slogan poedinjih slojev in stanov ljudstva. Še manj pa je takšen narod sposoben velikih splošnih žrtv, ki jih morajo doprinašati vsi, kadar je treba odbiti napad in udarec sovražnika od zunaj. Razvoj dogodkov v Evropi je pokazal pogubo- in smrtonosne sadove liberalizma. Narod, ki hoče živeti in ohraniti svoje mesto med drugimi narodi, mora izločiti iz svojega organizma vse bacile liberalizma.

Kaj to pomeni za naše slovenske razmere? Ko je bilo ukinjeno delovanje framsomskih lož v Jugoslaviji, so glasila slovenskega liberalizma, ki se skriva za raznimi nacionalnimi, demokratičnimi in naprednimi krinkami, hitela zatrjevati, da framsomonov v Sloveniji ni. To ni res! So v Sloveniji ljudje, ki so bili vpisani v framsomsko ložo. Nekatera imena so bila te dni objavljena, druga so še skrita za plaščem tajnosti. Toda ne gre za to, ali je kdo vpisan v framsomsko ložo ali ne. Gre za duha, ki živi v ljudeh, strankah in društvi. So v Sloveniji ljudi, ki so prešinjeni z duhom framsomskega liberalizma. So med našim narodom prosvetna in športna društva ter mladinske organizacije, ki mladino sicer ne učijo framsomsko telovaditi, pač pa framsomsko-svobodoumno misliti, hoteti in delovati. Kaj sledi iz tega dejstva? Da bi ukinjenju framsomstva

sonstva moralno slediti prenehanje vseh oblik organizacij, ki se v njih udejstvuje duh lažnivega svobodoumja in temelje narodovega obstoja ruščega liberalizma.

Liberalizma sin, včasih očetu neveren, navadno pa veren, je marksistični socializem in komunizem. Nadaljeval je svoje delo tamkaj, kjer je liberalizem prenehal: v delavskem stanu. Kar se je naučil v šoli lažnivega svobodoumja = popolno neodvisnost človeka od Boga, vere in Cerkve, je razširil in pretiral v usodno laž, da Boga ni, da človek nima duše, da je vera, ki jo uči Cerkev, opij za ljudstvo. Ta nauk je surov materializem, ki priznava na svetu samo materijo = tvar in samo tvarne sile ter njihovo delovanje. Teh sil se mora posluževati delavstvo, da si podjarmi vse druge stanove v narodu. Vrhovno geslo marksističnega socializma in komunizma je borba delavskega razreda proti vsem drugim delom ljudstva in naroda. To je borba v notranjosti države, ki je Francijo tako oslabila, da se je v sedanji vojni v najkrajšem času zrušila.

Kdor hoče na razvalinah zgraditi novo, boljšo in trdnježo zgradbo, mora najprej ruševine odstraniti. Položiti mora nove, trdne temelje, segajoče v globino in širino. Krščanstvu sovražni liberalizem je v zvezi s svojim idejnim otrokom = marksizmom (socializmom in komunizmom) povzročil med evropskim človeštvom zmedo, razkroj in razpad. Zato sta oba povsem nesposobna, da bi služila kot osnova za prenovljenje človeške družbe. Ne odpad od Boga, marveč povratek h Kristusu more človeštvu in narodom prinesi rešitev. Kdor ima v mislih kakšno drugo obnovitev naroda in vsega človeštva, vara sebe in druge. Obnovitev more priti samo iz pravega in pristnega krščanstva. Ta obnova se mora začeti v posameznikih. Iz krščanskih posameznikov krščanski narod in iz krščanskih narodov krščanska človeška družba, zgrajena na trdnih osnovah krščanske pravičnosti in ljubezni.

M. Deželak:

Zemlja kmetu!

»Slov. gospodar« je že večkrat pisal o potrebi, da se nakup zemlje omogoči le tistim, ki jo bodo res sami obdelovali. Tak klic je bil tudi v 43. številki pod naslovom: »S sodelovanjem ljudstva in oblasti bi se lahko mnogokrat obrnilo na bolje.« Misli v tem članku so za naše kmečko vprašanje velike važnosti.

Posestne razmere

Danes je zemlja v Sloveniji v veliki meri ast malega kmeta. Precejšnji del kmetskega stanu tudi rijo kmetje, ki ne pridelajo dovolj živeža, predvsem žita, na domaćem posestvu. Poleg teh imamo še nekaj veleposestev, nekaj graščin pa tudi še precej trdnih kmečkih gruntarjev.

Radi gospodarske krize, ki je zavladala pred približno desetimi leti, se pa marsikje zemlja prodaja, čemer so ponekod vzrok tudi družinske razmere. Proda se navadno tistemu, ki za zemljo največ nudi. To so pa dostikrat drugi stanovi in ne kmet. Na ta način prehaja zemlja v nekmečke roke.

Potrebna je javna pomoč

Če se kje prodaja zemlja, bodisi vse posestvo, bodisi samo nekaj parcel, se mi zdi važno, da bi država ali samoupravna (banovina, občina) oblast posredovala v tem smislu, da bi za preživljanje ene kmečke družine dovolj veliko zemljišče spet kupil kmečki človek, kateri bi s svojo družino posestvo obdeloval. V primeru, da dotočnik nima dovolj denarja za nakup posestva, bi naj pri banovinskem ali državnem denarju posojilo, ki

bì se z obrestmi vred odplačevalo v dolgem roku, na primer v razdobju 20 do 30 let.

Razkosavanje je škodljivo

Pri prodaji kakšnega srednje velikega posestva nikakor ni priporočljivo posestvo razkosati. Če je dovolj veliko, seveda nič ne škoduje, če se iz takega velikega posestva napravi dvoje ali več posestev, vendar vsako takoj na novo nastalo posestvo mora biti zmožno preživljati kmečko družino. Izjema se lahko napravi v industrijskih krajih, ker imajo tu malih kmetje priložnost za zasluzek in radi tega razkosanje kmetij ne škoduje v tolikšni meri. Nasprotno pa v čisto kmetskih krajih ni primerno, da se posestva preveč razkosajo.

Nujno je potrebno, da se vse storí, da bo cilj vse naše kmetijske politike, da se ohrani in vzdrži srednji kmet. V krajih, kjer je več malih posestev, kočarjev ali bajtarjev, je pa potrebno, da se tem nudi zemlja, kjer je na prodaj, na način, kakor sem povedal spredaj, s pomočjo dolgoročnih posojil.

Zemljo naj kupuje le kmet

V bodoče bi se naj z zakonom prepovedalo drugim stanovom kupovati zemljo, kajti tem služi le kot luksus in predmet, v katerega se da varno naložiti denar. Zemljo naj kupuje le tisti, ki jo bo res obdeloval, to je kmet! Te misli sem poudarjal že na kmetijski anketi leta 1938. v Ljubljani.

Kako je drugod?

Veliko danes slišimo o ruskem boljševizmu. Resnica je, da se revolucija v Rusiji ni začela na vasi, v podeželju med kmeti, ampak v me-

stih, posebno med vojaštvom. Ruski kmet je pa bil za revolucijo tudi vnet. V saratovski guberniji ob Volgi, ki je najbolj žitoroden kraj v Rusiji, smo videli vsi, ki smo bili tam vojni ujetniki, da je bila polovica, in to najboljše zemlje, v lasti veleposestnikov, graščakov, eno četrtno zemlje so imeli kmetje, nazvani kulaki, ostalo četrtno so pa posedali mali kmetje. Pripomnim, da velja to za vas Kisilevko. En graščak je imel tu polovico zemlje, večjih kmetov, ki so posedali eno četrtno zemlje, je bilo 12, a malih bajtarjev preko 80, in ti so imeli preostalo četrtno najslabše zemlje. Približno enaka slika je bila tudi drugod. Ni čudno, da se ta ruski kmet ni navduševal za carski režim, v katerem so imeli vso oblast v rokah bogati veleposestniki. Ako slišimo danes o raznih vzrokih ruske revolucije, na primer prejšnja slaba uprava, majhna izobrazba ljudstva itd., je gotovo med vsemi temi na prvem mestu bil glavni vzrok: velika neenakost v zemljščki posesti, ko je na eni strani bil graščak, na drugi pa veliko število malih kmetov-kočarjev, dočim je bilo število srednjih kmetov razmeroma majhno.

Tudi v Španiji ni bilo mnogo boljše.

Pravična razdelitev zemlje je državna potreba

Radi naštetih dejstev smatram za potrebno, da se zemlja pravično razdeli, in to je nujna državna in narodna potreba. Čim več ljudi v državi bo zadovoljnih, tem bolje za državo. Gorje pa državi, če je stanje obratno. Zato je treba vso pozornost naše javnosti usmeriti v to, da se tam, kjer so dani pogoji, z vsemi sredstvi podpirajo pa tudi snujejo kmetije srednje velikosti.

Po Jugoslaviji

»Jutro« rado izpričuje svoje prijateljstvo katoliški Cerkvi in njenemu duhovništvu z napadi na duhovnike. Nedavno je bil njegov urednik, kakor smo poročali, obsojen na visoko globo, ker je »Jutro« v posebnem dopisu očitalo dvema gospodoma kaplanoma v bližini Celja, da zanemarjata svoje dušnopastirske dolžnosti. Brca, ki jo je s to obsodbo dobilo »Jutro«, ga ni spameovala, ker je pri liberalcu nasprotstvo do duhovnikov večje kakor pa občutek javne blamaže. O kakšnem smislu za resnico in pravico pa pri zakrnjenem liberalcu sploh ne more biti govora. Tako je »Jutro« v dopisu iz Ptuja 2. novembra očitalo duhovščini, da noče blagosloviti zadnje počivališče siromakov. To velja za mesto prav

tako kakor za župnijo. Ida pri Ptiju. V svoji številki dne 14. novembra je »Jutro« moral objaviti popravek gvardianata minoritskega samostana v Ptiju, s katerim se uradno ugotavlja, da spremlja vsakega mrliča, ki se pokoplje v minoritski župniji, naj bo bogataš ali siromak, naj za to plača ali ne, vedno vsaj po en duhovnik minorit, opravi obredne molitve ter blagoslov mrliča in grob. »Jutro« je globoko padlo, da se ga mora s sodniško obsodbo ali z uradnim popravkom prisiliti, da piše o Cerkvi in duhovnikih resnico. Gospodje JNSarji, ali se tako dela za narodno slogo? Kdo pa bi šel v koncentracijo z ljudmi, ki razširajo po svojih glasilih laži in klevete o slovenskih duhovnikih?

F. Puncer:

Slomšekov narod smo!

Slovenci smo imeli skoro v vseh časih narodnega življenja velike voditelje, ki so z več roko kazali ljudstvu pravo pot. Na splošno smo se svojim zaslужnim velikanom izkazali tudi hvaležne, postavili smo jim spomenike, še bolj kakor v kamnu — v srcih, ohramili smo njihove nauke kot sveto narodno izročilo. Tako lepega spomina v svojem narodu pa še doslej med Slovenci nihče ni zapustil kakor škof Slomšek. »V večnem spominu bo pravčni! — te besede svetega pisma naobračana nanj v začetku svoje knjige njegov prvi življenjepisec Kosar in nadaljuje: »Izvršil je dela, ki ovijajo njegovo ime z nesmrtno slavo.« — »Njegovo ime je v slovenskem narodu za vselej zapisano z zlatimi črkami«, piše drugi življenjepisec Medved. In na drugem mestu zatrjuje: »Slomšekova dela se bodo vselej leskata v slovenski zgodovini; zapustila so sled, ki ostane neizbrisna v narodnem življenu.« In njegov zadnji življenjepisec prelat Kovačič, ki se je z veliko ljubeznijo posvetil proučevanju njegove osebe in dela, je zapisal: »Njegov spomin še ni umrl in ne bo umrl.«

Tako sodijo o njem oni, ki so študirali njegovo življenje, a popolnoma enako misli naše ljudstvo, ki čuti, da Slomšek ni samo največji, ki je doslej izšel iz njega, ampak da mu je tudi zavetnik in pripršnjik pri božjem prestolu. Zato visi Slomšekova slika na častnem mestu, s cvetjem okrašena že skoro po vseh naših domovih. Nanjo se z zaupanjem ozira slovenski človek, kadar se zgrne stiska na njegovo življenje, v njem tudi čedalje bolj vidi utelešeno pravico svojo in svojega naroda do dostenjega življenja. Tako se uresničujejo Ko-

sarjeve besede: »Slomšek še vedno raste in bo rasel, dokler ne zraste iz njega svetnik božji, ki ga bomo častili na oltarjih.«

V današnjih res težkih časih nam je misel na našega Slomšeka posebno koristna.

Ko vsemogoče sile butajo ob naš mali narod, hoteč ga potopiti v svoje nenasitno hlepene po moči in oblasti, je globoka in živa narodna zavednost, ki nam jo je med prvimi budi škof Slomšek, skoro edina, a najuspešnejša obramba. »Bratje, ne pozabimo, da smo Slovenci!« Tako je klical vladika Slomšek Slovencem pred sto leti. Bratje, ne pozabimo, da smo Slovenci! — nam kliče tudi danes — iz svojega groba. Ali se nam ne zdi, da kakor zvest graničar na straži počiva v obmejnem Mariboru?

Zmaterializiran — v tostranstvo obrnjen svet nam prišepetava, da sta vera in cerkev največja prevara v zgodovini in nam oznanja drug evangelij. Uživanježeljnost razbija krščanske družine, sistematično ruši v slovenski mladini smisel za poštoto in k Bogu usmer-

Kadar kupujete

ASPIRIN

tablete, ne pozabite pogledati, da li vsak zavitek in vsaka posamezna tabletta nosi „Bayer“. Je križ, ki ga mora imeti. Ni namreč Aspirina brez „Bayer“-jevega križa.

Oglas reg. odd. S. nr. 7257 od 28. 1. 1940

jeno življenje. Alkoholizem zastruplja dušno in telesno narodovo zdravje. Oh, saj smo prav za prav že kar zreli, da nas zadene sodba, kakor je zadela toliko narodov! Ozrimo se na Slomšekovo podobo! On nas drugače uči. »Svetata vera bodi vam luč!« Nihče drugi: ne komunizem, ne fašizem, ne užitki in strasti, ne alkohol!

Vstanimo in vrzimo iz sebe dušeče breme, ki se zgrinja na nas! Zavedimo se, da smo Slomšekov rod in prosimo Boga, naj nam ga skoro postavi za svetilnik — on pa bo prosil za nas, da bomo iz nevihte, ki divja obrog nas, srečno izšli v novo in lepo bodočnost!

Novice iz domačih krajev

Diplomiral je na beograjski pravni fakulteti g. Konrad Kolarč iz Sobetinc pri Ptaju. Iskreno čestitamo!

Plast zemlje ga je zasula. V gramoznici je plast zemlje zasula 29 letnega delavca Bogomira Krajnca iz Maribora. Hudo poškodovanega so prepeljali v bolnišnico.

Pomožni delavec smrtno ponesrečil. V bolnišnici v Ptaju je podlegel hudim notranjim poškodbam 58 letni pomožni delavec Mihael Merkuš iz Zg. Pristave. Smrtonosne poškodbe mu je povzročil hlod, ki se je zvali nanj.

Kokoš povzročila smrt sedemletne deklice. Pred meseci je kljunila v oko kokoš sedemletno Antonijo Berke, učenka 1. razreda ljud-

Kit v številkah. Pri svojem rojstvu tehta kit samo 2000 kg. Kakih sedem mesecev ga hrani mati. Po tem razdobju tehta že 24.000 kg. Dorasel tehta navadno ca. 77.000 kg ter je dolg 23 metrov. Največji kit, ki so ga kdaj izmerili, je bil dolg 27 m in je tehtal 122.000 kg, to je ravno teža 36 slonov! Podrobni podatki o njegovih »privitkinah« so naslednji: mesa 56.000 kg, slanine 25.000 kg, noge 22.600 kg pljuča 1226 kg, jezik 3158 kg (izgleda, da je navsezadnje imel le ta kit največji jezik na svetu, pa še moškega spola je bil!). K temu moramo pristeti že 1563 kg črevesja, 631 kg srca (potemtakem so kiti bolj »lahkosrčnat bitja«), jeter za 936 kg in neverjetno majhen trebuh za pridobivanje te ogromne

Junak divjine

Ameriški roman

19

»Bela ženska?« je začudeno vprašal.

»Da,« je prikimal Indijanec.

»Je sama?«

»Da. Jaz jo poznam!«

Starec je ostrmel od začudenja.

»Ti jo poznaš?«

»Da.«

Samotar se je zdaj nenadoma spomnil na tisto, kar mu je bil sporočil Indijanec po povratku iz Hilla. Hlastno je vprašal:

»Marija Linscott?«

Indijanec je spet prikimal.

»Pojdiva!« je zdaj dejal samotar.

Po isti, skoraj navpični steni se je začel spuščati v globino, po kateri se je bil Indijanec vzpenjal kvišku. Premikal se je tako gibčno, da bi ga opazovalec smatral za mlađeniča. Naglo se je spuščal od skale do skale. Indijanec mu je molče sledil. Na skali, pod katero je prenočevala Marija, sta se ustavila. Dim pojemanjega ognja jima je udaril v nos. Samotar je legel, se sklonil čez rob in pogledal v globino. Prevzet od ganotja je

gledal mlado popotnico. Medtem so mu misli zablodile v daljno preteklost. Indijanec ga je molče opazoval.

Naposled se je starec dvignil. Ko kak orjak je stal na skali. Indijanec je bil v primeri z njim neznatno človeče.

»Ni našla prave poti!« je polglasno spregovoril samotar.

»Tako je!« je odvrnil Indijanec.

Gotovo je tudi on poznal skrivnost. Zdaj je z neko napetostjo opazoval starca, ki se je očividno boril sam s seboj. Izgovarjal je posamezne besede, katerih pa Indijanec ni razumel.

»Štirideset let!« je nazadnje vzdihnil starec v jeziku, ki je bil umljiv tudi Indijancu.

»Štirideset let,« je nadaljeval čez čas, »živim brez ljudi, samo v tvoji družbi.«

Indijanec je molče prikimal.

»Štirideset let,« je tretjič rekel samotar. »In zdaj, na pragu večnosti, v katero bom kmalu stopil, naj spremem svoje življenje?«

Indijanec je molčal in vprašajoče gledal svojega gospodarja.

Starec se je še nekaj časa boril sam s seboj, nazadnje pa se je odločil. Začel se je spuščati v globino. Tovariš mu je sledil.

Moža sta se previdno spuščala dol. Niti en kamen se ni sprožil pod njunimi nogami. Toda četudi sta še tako

ske šole v Križevcih pri Ljutomeru. Na nasvet zdravnika so oddali otroka v ljubljansko bolnišnico, kjer so mu vzeli oko in ga nadomestili s steklenim. Za tem se je v prazni očesni duplini pojavil rak, ki se je razširil do možgan in je dekletce umrlo.

Nevarnost plazu je grozila tudi železniški progi pri Poljčanah, in to na mestu, kjer je že pred leti zasul progo. Železniška uprava je na tem mestu dala posekati gozd, korenine drevja so segnile, pa se zemlja ni mogla več uprati pritisku vode, ki se je radi dežja nabrala pod površino. Plaz se je utrgal v širini 70 m in v višini 50 m ter je zgrmel proti progi, k sreči pa se je ustavil kakih 20 m nad njo. Obstaja pa nevarnost, da se bo zemlja premaknila še naprej proti progi ter da bo zasula tir. Upati pa je, da se bo železniška uprava zavedela nevarnosti in ukrenila vse potrebno, da se prepreči preteča nevarnost.

Smrt pod prevrnjenim avtomobilom. Pri Sv. Jurju ob juž. žel. se je šofer tovornega avtomobila Franc Gobec kakih 30 m od Kmetijske šole izognil nekemu kolesarju na strmo obcestno travnato rušo. Kakih 25 m je vozil še ob robu, a radi spolzke vlažne trave in težkega tovora le ni mogel izpeljati na cesto, desni kolesi sta se vgreznili v blatni jarek in avto se je prevrnih. Sodi, polni vina, ki so bili na avtomobilu, so pri tem pokopali pod seboj železničarja Matijo Zupančiča in cinkarniškega delavca Julija Vrhovščeka, ki sta sedela na sodih. Zupančič je radi poškodb umrl, Vrhovščeku je pa zdrobilo levo nogo v členku. Ostali potniki v kabini so odnesli manjše poškodbe radi razbite šipe, dočim se šoferju ni zgodilo ničesar.

Plaz zasul železniško progo. Med postajama Hrastnik in Trbovlje se je 12. novembra proti večeru podrl okrog 7 m visok oporni zid ob železniški progi. Deževje zadnjih dni je svet za opornim zidom tako razmočilo, da zid, ki se je popravljaj, pritiska ni vzdržal. Ruševine zidu in plazu, ki se je obenem sprožil s pobočja, sta zasula oba železniška tira v dolžini okrog 30 metrov, pri čemer se je posebno daleč zasul notranji, pobočju bližji tir. Čuvaji in nadzorni organi so plaz takoj opazili in obvestili obe postaji, tako da se ni zgodila večja nesreča. Radi plazu so pa nastale velike motnje v prometu in so ves naslednji dan potniki morali prestopati preko plazu v drugi vlak. Tovorni promet se je pa sploh ustavil. Po enem dnevu motnje so pa progo očistili, tako da se promet lahko vrši vsaj po eni vrogi. Povzročena škoda je občutna.

Stekel pes je strahoval ljudi in živali v Piščah, Bizejškem in še nekaterih drugih občinah brežiškega kraja. Obgrizel in olužil je po uradni ugotovitvi 22 psov, 5 svinj, gos in

tiho stopala, ju je Marija zaslišala. Njeno spanje je bilo tako rahlo, da jo je že neznaten šum vzdramil.

Vrgla je odejo s sebe in prisluškovala. Srce ji je močno utripalo. Ko je ugotovila, da se ji bližajo koraki, je vstala. S hrbotom se je naslonila na drevo, z desnico zgrabila samokres in čakala. Ko je zagledala dve senci, ki sta se ji bližali, je zaklicala z drhtečim glasom:

»Stojta, drugače bom streljala!«

Moža sta se ustavila. Njun pojav je bil za Marijo grozno doživetje. Sama je bila v divjini, daleč od ljudi, in sredi noči se nenadoma pojavitva dva moža.

Eden je bil silno visok. Mariji se je zdelo, da je otrok v primeri z njim. Zdelen se ji je, da vidi pred seboj pravljičnega velikana, nasproti kateremu je človeško orožje brez vpliva.

Sredi napete tišine, ki je postajala za Marijo vse bolj neznosna, je velikan spregovoril:

»Marija Linscott,« je prijazno zvenel njegov glas, »odložite samokres! Midva nisva sovražnika.«

Marija je strmela od začudenja. Kdo je ta tujec, ki jo pozna? Zdelen se ji je, da jo oči in ušesa varajo. Medtem je vse bolj drhtela. Moči so ji pešale in desnica s samokresom ji je omahnila. Streljati ne bi mogla, četudi bi hotela.

Senci sta se medtem spet ganili in se počasi bližali. Marija je hotela prižgati električno žepno svetilko, da bi

Friderik in Marija Čerče, zlatoporočenca na Pešnici pri Mariboru

dve osebi, ki sta bili poslanici v zagrebški Pašteurjev zavod. Verjetno pa je, da je pes okupil še večje število ljudi in živali, le oblastva niso prejela prijav. Nevarno pasjo mrcino, ki se je pritepla preko Sotle s Hrvatske, so k sreči ustrelili. — Tudi v Mariboru se je pojavil stekel pes, ki je ogrožal ljudi. Ustrelil ga je stražnik. V prizadetih krajih je razglašen strogi pasjni kontumac.

Namesto zajca ustrelil živinozdravnika v glavo. V nedeljo so priredili pogon na zajce v okolici Kranja. Dva lovca sta si stala nasproti v razdalji 80 m. Pred živinozdravnikom Vinicom Bedenkom se postavi zajec, ki ga pa ta radi bližine soseda ni hotel ustreliti. Ni pa bil istih misli sosed na nasproti strani, ki je takoj streljal na zajca, čim ga je videl, pa čeprav ga je mislil nasproti stopeči živinozdravnik z dvigom roke opozoriti, da naj ne strelja. Nesreča je hotela, da je strel mesto zajca zadel živinozdravnika v glavo in ena šibra se je zapičila v oko. Živinozdravnika so odpeljali v Zagreb, kjer so ga operirali. Ostal bo pri življenju, toda izgubil bo najbrž oko.

Zajci povzročajo škodo na sadnem drevju. Zajčji škodljivec se je sedaj spravil po Murskem polju nad sadno drevje in ga je že mnogo popolnoma uničil. Sadjarji so obupani radi pozebe dreves v lanski zimi in sedaj pa še zajčja nadloga! Škoda je tem večja, ker letos sploh ni dobiti iz drevesnic sadnih dreves.

Slinavke in parkljevke v Cerini ni več. Kadar je bilo že poročano, je v Cerini, občina Čatež, izbruhnila slinavka in parkljevka in je bila radi tega uradna prepoved vseh sejmov v šestih občinah. Ker do danes ni bil ugotovljen nov primer enake bolezni, je uradni živinozdravnik ukinil zaporo v ogroženem področju in izjemo v okolici kraja Cerine. Živinorejci, ki so bili z zaporo močno prizadeti, bodo to sprejeli prav z veseljem.

posvetila v moža, a ni imela moči, da bi se sklonila in svetilko poiskala.

Moža sta že stala pred njo. Velikan se je oglasil:

»Jaz sem Lavrencij Mylke. Ta pa je moj tovariš. Rdečekožec, a cel človek. Malo je belih ljudi, ki bi imeli tako belo, plemenito dušo ko on.«

Globoko je vzdihnil. Toliko besed že dolgo ni izgovoril naenkrat. Zdelen se mu je, da mu sile pešajo in ga prevezma omotica. Sedel je k ognju.

Indijanec je hitro nabral nekaj suhljadi in na novo zanetil ogenj.

Starec je molče sedel. Nekam izgubljeno je strmel v plamen, ki je medtem vzplapolal.

Marija je bila tako zmedena, da ni mogla govoriti. Strah, ki ga je spočetka čutila, se je razpršil, prevzelo jo je veselje nad nenadnim srečanjem z gorskim samotarjem, katerega je iskala. S svetim spoštovanjem je gledala orjaškega starca, njegovo dolgo, belo brado in z brazdami posut obraz.

Marija ni poznala navad ljudi, ki so živelji v divjini. Ni znala čitati iz potez samotarjev. Toda čuti so ji pravili, da se skriva v brazdah tega obraza dolga zgodba, cel roman. V njih so skrita poglavja o umorih, o prelivanju krvi in o ranah... O takih ranah, ki se nikdar ne zacetijo, ker zanje ni zdravil... O dušnih ranah...

A vkljub vsemu je zdaj počival na tem obrazu mir skalnatih planin. Ta obraz je bil posebljena samota.

Družinska pratika s podobo sv. Družine je že izšla za leto 1941. in jo morete dobiti v vseh knjigarnah in boljših trgovinah. Ima zelo bogato poučno in zabavno vsebino, poleg tega pa krasi 16 strani slik v bakrotisku, ki so same vredne malega izdatka 6 din. Segajte po nji in jo priporočajte tudi svojim znancem in sosedom!

1636

Požari

14. novembra dopoldne je izbruhnih velik požar v vasi Sestrže, župnija Majšperk. Ogenj se je pojavil pri posestniku Ivanu Sagadinu v gospodarskem poslopju in so ga zanetili najbrž otroci. Od Sagadina se je razširil ogenj na poslopje sosedov Robarja, Križanca in Pernata, p. d. Grila. Najbolj je prizadet Pernat, ki ni rešil dobesedno nič, pa tudi zavarovan je bil zelo nizko. Rešila se je le živina, nekateri so oteli še nekaj obleke. Gospodarska poslopja s kromo so pogorela prav vsem, stanovanjsko hišo pa je pa rešil pred ognjem in Sagadin. Škoda je okrog 300.000 din in ni niti za polovico krita z zavarovalnino.

Dne 9. novembra ponoči je v Andrejcih v Prekmurju začelo nenadoma goreti pri posestniku Milovič Ludviku. Vnebo se je na podstrešju spravljeno seno in slama. Ker je bila hiša krita s slamo, je bila v hipu vsa v ognju. Škoda, ki ni krita z zavarovalnino, znaša okrog 5000 din. — Dva dneva poprej pa je v zgodnjih jutranjih urah v Domaniševčevih ogenj do tal vpepelih hišo in gospodarsko poslopje posestnice Lepoša Rozalije. Škoda je za nad 13.000 din in prav tako ni krita z zavarovalnino.

Drzen vлом. Pri posestnici Čučkovi v Obradu pri Sv. Barbari v Slovenskih goricah sta dva maskirana moža vlomlila skozi streho. Staro ženico sta prisilila, da jima je izročila hranilno knjizico in ker je klicala na pomoč, sta jo zvezala in do nezavesti pretepla. Pobasala sta vse, kar jima je prišlo pod roko, naložila plen na ukradeno kolo in neznano kam izginila.

Žrtev poklica — žrtev zavratnega napada. Dne 9. novembra so šolski otroci iz Kapele pri Radencih šli pogozdovati. Posadili so več kot tisoč lepih smrečic v najlepšem redu na posestvu g. Mlinariča v Očeslavskem vrhu in se v redu vrnili domov. Iz hvaležnosti, da je vse tako lepo uspelo po večurnem delu, da je gospodar pogostil otroke in učiteljstvo. Ob povratku učiteljstva je na poti eden izmed učiteljev zaostal. To priliko pa je zlorabil neki zlikovec in napadel g. učitelja iz zaseče. Pri tem dnevu mu je poginal oster nož v hrbitenico tako močno, da se je učitelj takoj zgrudil in ni bil več v stanju, da bi poklical svoje stanovske tovariše na pomoč. Neki delavec se ga je na prošnjo usmilil in ostal pri njem, od koder so ga končno prepeljali v hišo gospodarja, pri katerem so pogozdovali. Ko se je bolnik onesvestil radi izgube krvi, so pozno ponoči poklicani zdravnik, ki mu je izpral rano in ga poslal v bolnišnico v Mursko Soboto, od tam pa v ljubljansko bolnišnico. — Zgražamo se nad takimi, pri nas

obsežnosti, ki je tehtal samo 416 kg!

Najmrzljaje mesto na svetu. Do sedaj so mislili, da je najbolj mrzlo mesto na svetu Verhjansk v Sibiriji, kjer so izmerili najnižjo temperaturo 70 stopinj pod nivo. Sedaj poroča ruski profesor Obučev, da je po načrtrem raziskovanju našel še bolj mrzlo mesto, in sicer Ojmekon, ki je tudi v Sibiriji. Od leta 1933. imajo tam vremensko postajo. Ugovorili so, da je temperatura v tem kraju za štiri do sedem stopinj nižja od temperature v Verhjanskem. V Ojmekonu je nekoč živo srebro padlo celo pod 78 stopinj. Tako je to mesto najbolj mrzlo mesto na svetu in zdi se, da so se tamkajšnji prebivalci, ki jih je komaj tisoč, že navadili tako hudega mraza, saj

večkrat ponavljajočimi se zlodejstvi mlaadoletnih predruežev, ki se dobro zavedajo, da se jih radi mlaadoletnosti ne more tako občutno kaznovati, kakor bi za svoje zločine zaslužili. Pa bo morala priti odpomoč temu zlu!

Vlom v podružnično cerkev. V Gornji Recici pri Sv. Jederti nad Laškim je bilo vlomljeno v novo podružnico sv. Antona. Vlomilec je s kamnom razbil okno, splezal v zakristijo, prebrskal vse omare, odprl tabernakelj, a svete posode je pustil pri miru, nakar je vlomil v nabiralnik, v katerem pa ni bilo denarja. Cerkev je oškodovana za kakih sto dinarjev na šipi, vratih zakristije in nabiralniku. Cerkev je precej oddaljena od hiš, zato vlomilca ni nihče opazil, le sosedov pes je tisto noč hudo lajal.

Mlada žrtev martinovanja. Zupanec Janko, miren, priden 18 letni fant iz Trbovelj, je šel na martinovanje v neko gostilno, kamor je prišlo tudi več pijanih mlaadoletnikov in kmalu se je med Zupancem in 17 letnim Smodičem Jožetom začel preprič. Ko je Zupanc zapustil gostilno, je Smodič pohitel za njim. Najprej sta se spoprijela na hodniku, nakar je Zupanc hotel proti domu. Smodič je skočil za njim in je pred kapelico blizu gostilne prišlo do hudega spopada. Kar naenkrat je med ruvanjem Smodič potegnil iz žepa nož in zamahnil po Zupancu. Zadal mu je več ran, med temi tudi smrtno v prsa. Zupanc je zastokal: »Seďaj si me, pa kaj sem ti vendar storil?« Imel je še toliko moči, da je mlaademu ubijalcu izvili nož iz rok, potem pa je omahnil. Tovariši s Smodičem vred so ga odnesli proti Zupančevemu domu, kjer je v mlaki krv umrl. Smodič je oče odpeljal k orožnikom. Bil je ves objokan. — In nauk iz tega? Proč z nesrečnim alkoholom!

Vlom v konzumno društvo. Vlomljeno je bilo v podružnico Delavskega konzumnega društva v Novi vasi na Blokah. Vlomilci so odnesli okrog 320 m raznovrstnega blaga, precej izdelanega perila, mnogo jestvin, usnja in podplatov. Škode je za 20.000 din. — V Nemški vasi pri Blokah so pa isti vlomilci pri posestniku Janezu Papežu ukradli zelen voziček, na katerega so naložili ukradeno blago.

Hujškač povzročil uboj. V gostilniški sobi v Naklem pri Kranju je med starejšimi ljudmi sedel za mizo 40 letni kmečki sin Alojzij Golob, doma s Police. Modroval je z očanci. Pri sosednji mizi je v družbi nekega čevljarija, po rodu Hrvata, sedel 32 letni zidar Vinko Lahovec iz Strahinje, ki je brez povoda začel dražiti Goloba. Ta se je zafrkavanja naveličal in sta se z Lahovcem spoprijela, pri čemer je Golob širokoustneža krepko poprijel in ga posadil na sedež, rekoč mu, naj bo miren. Končno sta se pobotala in si segla v roke. Ko je pa Lahovec zapustil gostilno, ga je njegov pajdaš Hrvat nagovoril, naj obračuna z Golobom in mu v ta namen stisnil v roko poseben nož »stilet«. Lahovec se je res vrnil v gostilno, se začel z Golobom ponovno prepričati in preden sta se utegnila ponovno spoprijeti, je Lahovec vsekral Goloba s »stiletom« dvakrat v grlo in enkrat v glavo. Golob je napravil samo še dva koraka, nakar se je zgrudil in umrl. Lahovec in hujškački Hrvat sta v splošni zmedri izginila v noč, vendar so orožniki kmalu prijeli najprej Hrvata, ki je pove-

dal, kje se skriva Lahovec, katerega so na označenem mestu našli. Oba sta bila prepeljana v ljubljanske zapore.

Obsodba kljub trditvi nedolžnosti. Letos v avgustu je bila na Planini pri Zrečah umorjena 52 letna Julijana Gosak. Umora je bil obdolžen Franc Gosak, kateremu je bila ubita mačeha zapustila lepo posestvo. Sum je na omenjenega padael radi tega, ker se je v zadnjem času večkrat z mačeho prepričal in pripovedoval ljudem, da jo bo ubil. Na dan umora je bil pri delavcih v gozdu, od katerih je pa dvakrat za nekaj časa odšel. Franc Gosak je trdil, da je nedolžen, vendar ga je celjsko sodišče spoznalo za krivega ter ga obsočilo na 15 let robije, na trajno izgubo častnih državljanskih pravic, na plačilo kazenskih stroškov in na 1500 din povprečnine. Sodišče je svojo obsodo izreklo na temelju nesoglasja obdolžen-

čevega zagovora in prič zoper njega in pa, ker je imel edini korist, da se iznebi mačeha. Franc Gosak je kazen sprejel in ponovno zatrdir: »Gospodje sodniki, jaz sem nedolžen!« Zagovornika dr. Čuhar in Štante sta proti sodbi vložila priziv in revizijo.

Obsojena detomorilka. Celjsko sodišče je obsočilo na sedem let robije in trajno izgubo častnih državljanskih pravic v Štrigovo pristojno 22 letno služkinjo Nežo Golenko iz Kaple pri Št. Jurju ob Taboru. Imenovana je porodila nezakonskega otroka v porodnišnici v Celju. Ker jo je bilo sram pred ljudmi in ker se je bala, da oče ne bo skrbel za otroka, je na potu iz porodnišnice v Kapli vasi 29. julija pri potoku Bolski otroka zadavila, skopalca četrtn metra globoko jamo in trupelce zagrebla. Gospodarju Kumru, pri katerem je služila, je rekla, da je otroka dala v rejo. Na vprašanje orožnikov, kdo ima otroka v reji, je svoje dejanie priznala.

Kmetijsko-strokovni tečaji Kmečke zveze

Letošnji tečaji bodo dvodnevni, s presledkom enega tedna med prvim in drugim dnem. Vršili se bodo ob delavnih dneh, dopoldne od osmih do pol ene. Vsak predavalni dan bodo tri predavanja, od katerih bo vsako z razgovorom vred trpeča poldruge uro.

Spored tečajev obsegata: prvi dan predavanje o splošnem pregledu gospodarstva v okraju in o kmetijsko-pospeševalnem načrtu okrajne-

ga kmetijskega odbora, nadalje predavanje o kmečkem zadružništvu in kmečkih organizacijah ter strokovno predavanje o eni izmed najvažnejših gospodarskih panog dotičnega kraja; drugi dan tečaja pa so povsod na sprednu predavanja o treh drugih najvažnejših kmetijskih panogah za tamkajšnje kmetijsko gospodarstvo.

Izvedbo teh tečajev bodo organizirale Kra-

so se moralii še drugih stvari, ki so jim morda še manj všeč.

Zobotrebec nekdaj in danes. Zobotrebec je najnajna potreba kulturnega človeka. Varal pa bi se, kdor bi mislil, da je zobotrebec šele izum modernega časa. Že v najstarejših časih so smatrali ljudje za potrebovno, da si čistijo zobe, ter so očitno na ta posel polagali tudi neko posebno pažnjo. To se da sklepati iz ostankov iz starih časov, ki kažejo, da so bili takrat zobotrebci iz boljšega materiala kot so danes. Rimljani so imeli zobotrebce iz slonove kosti ali iz srebra. V 14. stoletju so prav takoj uporabljali srebrne zobotrebce, ki so bili precej veliki, izdelani v obliku bodala in okrašeni z različnimi ornamenti. V muzejih imamo iz teh časov

V Mariji se je vzbudilo globoko sočutje. Zganila se je in ne da bi prav vedela, kaj dela, stopila k starcu. Pokleknila je pred njim, položila svoje roke na njegove in tiho zašepetal:

»Hvala lepa, gospod Mylke! Tisočkrat hvala! Ne bodite jezni name! Klicali ste me in jaz sem prišla.«

Starec je dvignil sivo glavo. Zagledal se je v Marijo. Oči so dolgo počivale na Marijinem obrazu. Potem se je zagledal v njene oči. Pri tem se mu je zdelo, da se težko kamenje vali z njegovega srca. Vedro je dejal:

»Ti si podobna Abrahamu Linscottu. Dobrodošla! Jaz te bom blagoslovil!«

Marijino srce so napolnila različna čustva. Žalost in veselje, jok in vrisk so se borili v njeni duši.

»Vi ste poznali Abrahama Linscotta?« je vzkliknila in se primaknila bliže starcu.

Ta je prijel njen roko.

»Da, poznal sem Abrahama. In ljubil sem ga ko krvnega brata. Videl sem, ko je umiral.«

Utihnil je in sklonil glavo, kakor da bi mu spomin na prijateljevo smrт povzročil bolečino.

»On je bil moj dedek!« je zašepetal Marija.

Starec je prikimal. Nasmehniti se je hotel, a ni mogel. Tako dolgo je že bil v samoti, da je pozabil na smeh.

»Vem, dete, vem. On je bil tvoj dedek. Bil je lastnik Rajskega dola. Izvrsten človek je bil. In ni ostalo drugo od njega ko spomin. Šakali in volkovi so raztrgali njegovo

Kadar kupujete kožno kremo...

mislite na to, da samo NIVEA vsebuje okrepevalno sredstvo za kožo EUCE-RIT. Zato se NIVEA ne da nadomeščati ali primerjati s kako drugo kremo. NIVEA prodira globoko v kožne luknje in krepi kožno stanicvje. Zato Vam ostane koža zdrava, nežna in bela kljub mrzlemu in vlažnemu vremenu.

truplo. Čas je izbrisal za njim sledove. Samo jaz živim. Jaz sem obsojen na to, da še živim. Tako je določila usoda...«

Marija je le na pol razumela starčeve besede. Spet jo je prevzelo neko neprijetno čustvo. Pogledala je Indijanca, ki je stal pri ognju ko kak kamenit steber. Rdečkožeč je bil poosebljena žalost. Mariji se je zdelo, da zre iz njegovih oči smrt, ki ga bo kmalu pograbila.

Marija je bolno vzduhnila. Starec jo je pobožal po laseh. Ljubezniivo je dejal:

»Otrok, lezi in spi! Jutro je še daleč... Ob zori te bom odvedel v Rotenburg. Potem ti nihče ne bo odrekal pravice do Rajskega dola.«

»Moj Bog, vi vse veste!« je začudeno vzkliknila deklica.

»Nič nisem vedel,« je odgovoril starec. »Pred nekaj tedni sem se sam podal z gore iskat zdravilne korenine za tovariša, ki je bil bolan. In kaj sem videl? Ulico, katere prej ni bilo. Voz, katerega ni vlekel konj. Ljudje, ki so sedeli v vozlu, so vrgli pred mene neki časopisni papir. Dolgo sem gledal to vražjo iznajdbo, nazadnje pa sem pobral list, ga prinesel domov in prečital. Marsičesa nisem razumel. Med tistim živiljenjem, ki je bilo opisano v časopisu, in mojim ni mosta. A čital sem vest, kako Marija Liscott išče listino, s katero bi mogla dokazati, da je Rajske dol njen. Čital sem, da se je izgubila tista listina, ki priča o tem, da je bil Abraham Liscott prijavil

jevne kmečke zveze, k udeležbi pa so vabjeni vsi kmečki ljudje brez razlike.

Čas in kraj, kjer se bodo tečaji vršili, bodo pravočasno povsod razglašeni na krajevno način.

V mesecu novembra in decembru se bodo vršili tečaji v sledečih krajih:

v Ptiju 26. novembra in 3. decembra;
pri Sv. Miklavžu pri Ormožu 28. novembra in 5. decembra;

v Velikih Dolencih 2. in 9. decembra;
v Konjicah in v Tešanovcih 4. in 11. decembra;
v Ločah pri Poljčanah 7. in 14. decembra;
v Št. Rupertu nad Laškim 10. in 17. decembra;
v Razkriju pri Ljutomeru 18. in 21. decembra.
V ostalih krajih se bodo vršili tečaji v mesecih januarju in februarju.

P o s v e t u

Molitve za mir 24. novembra. Papež Pij XII. je odredil, kakor smo že v »Slov. gospodarju« obširno poročali, da se zadnja nedelja v novembra porabi za molitve za mir. Duhovniki bodo darovali daritve sv. maše in verniki molili: 1. da se izprosi večni mir in pokoj vsem vernim rajnim, ki so podlegli v sedanji vojni; 2. da se izprosi tolažba in pomoč od Boga: pregnancem, beguncem, ujetnikom in vsem, ki trpijo radi vojne; 3. da se vpostavi na svetu pravičen red in resničen mir. V vseh cerkvah in javnih kapelah se izpostavi presv. Rešnje. Telo v javno češčenje od prve župnijske službe bo že zjutraj do popoldanske pobožnosti.

Cerkve v baltiških državah. Ko so boljševiki pridružili ruski državi Estonsko, Letonsko in Litvo, so začeli v teh državah prav tak boj

zoper vero in cerkev, kot so ga prej vodili v Rusiji. Veroizpovedi so izgubile vse pravice. Tudi cerkvene zgradbe so boljševiki zaplenili ter jih proglašili za državno last. Cerkve dajejo državne oblasti v najem. Kdor več plača, dobi cerkvene prostore. Če hočejo verske občine zadržati za božjo službo cerkev, ki so bile zgrajene z ljudskim denarjem, ki so torej njihove, jih morajo od boljševikov odkupiti s plačanjem visoke najemnine. Ker vse občine takih najemnin ne zmagajo, zlasti ne tiste občine, kjer prebiva siromašno delovno ljudstvo, se cerkve ali zaprejo ali porabijo za druge namene. Boljševiki ne dovolijo delavcem niti tiste tolažbe, ki jo daje trpečemu človeku vera. Namesto zemeljskega raja pa jim prirejajo pekel.

Važno za sezonske delavce

Za vrnitev delavcev iz Francije

Zveza poljedelskih delavcev v Murski Soboti je poslala na merodajna oblastva vlogo, da se naše delavce, ki se še nahajajo v Franciji in so tam deloma internirani po taboriščih, čimprej spravi domov na državne stroške.

Vprašanje pošiljanja zasluka naših delavcev iz Nemčije v domovino

Vse delavce, ki so bili prejšnja leta v Nemčiji na delu, zlasti pa tiste, ki so tam tudi letos, opozarja zveza na sledeče:

1. Delavci, ki so leta 1937., 1938. in 1939. iz kakršnih koli razlogov morali svoj zasluk pustiti v Nemčiji, bodisi pri svojem delodajalcu, v bankah ali pa pri obmerni oblasti, naj takoj pišejo na naslov: Amtliche Jugoslavische Reisebüro A. G., Berlin NW 7, Neue Wilhelmstrasse 12-14, ter prosijo, da jim marke pošlje domov. Pri tem je treba navesti točen naslov delodajalca, banke in sedanjega bivališča, kakor tudi znesek, koliko mark se kje nahaja.

2. Tisti delavci pa, ki imajo marke še v Nemčiji, a se sami zdaj nahajajo doma, naj se čimprej javijo Zvezi poljedelskih delavcev v M. Soboti, ki bo potom merodajne oblasti poskrbela, da jim bo denar iz Nemčije odpisan v domovino.

ZPD opozarja vse delavce, ki so v Nemčiji na delu, da pravočasno pred odhodom iz Nemčije v domovino ves svoj odvišni zasluk, ki ga ne bodo mogli poslati domov, naložijo v

oblasti lastništvo nad Rajskim dolom. Takrat sem ti pisal. Po štiridesetih letih sem se tedaj prvič moral vrniti v življenje, ki ga sovražim.«

»Po štiridesetih letih!« je zašepatala Marija, ki jo je starčevo pripovedovanje pretreslo.

»Abraham Linscott je bil moj prijatelj,« je nadaljeval samotar. »Jutri ti bom vse povedal. Zdaj spi! Rotenburg je daleč in boš morala biti spočita, močna.«

Marija bi najraje takoj vse izvedela, a je premagala radovednost. Zavila se je v odejo in legla. V varstvu teh dveh mož bo mogla mirno spati...

Ko se je Marija zjutraj prebudila, je živahno skočila pokonči. Tekla je k starcu, ki je stal naslonjen na bližnje drevo in strmel v daljavo. Oklenila se ga je, skrila glavo na njegovih prsih in zaihtela.

Starec jo je tesno privil k sebi.

»Ko da sem Abraham Linscott!« je drhte zašepetal.

Starec je počakal, da se je Marija izjokala. Nato jo je odvedel k ognju, kjer je Indijanec pripravljal zajtrk.

Medtem so vrhovi gora zardeli v žarkih vzhajajočega sonca.

Moža sta položila Marijo na mezga in karavana se je podala na pot. Moža sta šla peš.

Ure so minevale, zrak je postajal bolj in bolj vroč. Živali so sopihale, moža pa sta še vedno trdno stopala. Marija ni mogla razumeti, odkod jemljeta moč za na-

porno pešačenje, pri katerem nista kazala niti najmanjšega znaka utrujenosti.

16.

Erik že zdaj naj ni imel teže naloge kakor zdaj, ko je iskal sled za Marijo. V gozdu je bilo še lahko, ker so mezgi puščali vidne sledove. Prvo taborišče je tudi še našel. Potem so postajali sledovi vse bolj nejasni. Nenadoma ga je presenetilo nepričakovano odkritje: našel je sledove dveh mož. Hude skrbi mu je povzročalo vprašanje, kdo sta ta moža? Na skalnatih tleh so tudi ti sledovi izginili. Erik je blodil brez načrta sem ter tja. Nazadnje je na severu prispel do suhe struge, ki se je vse bolj ozila. Nenadoma je zasledil ozko stezo.

Zasišal je peketanje kopit. Dvignil je glavo in istočasno zagledal lopove, kakor so oni njega opazili. Že so počili prvi strelji. Pametni Blisk se je naglo stisnil k steni. Od desne in leve so skalnati drobci zadevali Erikov obraz. Tudi on je začel streljati na bandite, ki so se skrivali ob robu prepada. Ni zadel, ker so imeli dobro kritje. Blisk je nenadoma visoko skočil, potem pa se zvrnil. Erik je zdrknil iz sedla. Zdaj se je začelo divje streljanje. Erik je začutil močen udarec na roki. Prevzemala ga je omotica in omahnil je. Lopovi so od veselja divje zavpili. Prepričani so bili, da je Erik smrtno zadel. Obrnili so konje in naglo odjezdili dalje.

Erik je skočil kvišku. Strel ga je bil samo za hip

Vsi, ki potujete, ne pozabite na

novi vozni red

veljaven od 28. okt. 1940

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslati naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo priznani popust. Naročila sprejema:

Izkarna sv. Cirila, Maribor - Ptuj

najblžjih bankah. O vloženem znesku je prosi potrdilo. Vsak delavec naj si skuša pri zgoraj omenjeni Putnikovi pisarni v Berlinu kupiti ček za 10 Rm. To pa zato, ker gotovine ne sme nihče nesti s seboj preko meje. Ta ček bodo delavci lahko pri Putniku v Mariboru zamenjali za dinarje. Nobene gotovine v markah naj nihče ne nosi več s seboj, ker je doma ne bo mogel zamenjati, dočim jo bo iz Nemčije lahko pozneje potom kliringa spravil domov.

Novo blago v manjši vrednosti najbrž ne bo carinjeno, staro ali že rabljeno blago tudi ne, dočim bo za novo blago v večji vrednosti prav gotovo treba plačati carino. Toliko našim delavcem na znanje, da se bodo znali ravnati.

Zamenjava mark

O zamenjavi mark je ZPD vložila tozadenvno prošnjo na pristojno ministrstvo, in sicer že 22. decembra 1939. Na to svojo prošnjo je ZPD dobila od ministrstva pismen nalog, da popiše marke, ki jih delavci še imajo, kar je takoj tudi storila. Zadeva se je potem precej časa zavlačevala, tako da je ZPD morala s še petimi dopisi pospešiti rešitev. Ko je ZPD končno dobila nalog, da naj marke od delavcev pobere in pri Putniku v Mariboru zamenja, je potom časopisov in občinskih uradov obvestila vse delavce, da marke lahko zamenjajo. Marke, ki so jih delavci izročili ZPD, je ista zamenjala prve dni septembra 1940, in sicer po 13.30 din, ker je tozadenvna odločba pristojnega ministrstva tako določala. Pozneje je ministrstvo, tudi po prizadevanju ZPD, odredilo, da se morajo marke po 1. oktobru zamenjati po 14.30 din, torej po 1 din dražje kot prej. Ko je ZPD od pristojnega ministrstva prejela tozadenvno obvestilo, je takoj zavlačevala, da se razlika po 1 din za marke, ki jih je zamenjala v septembri, našim delavcem naknadno izplača. Čim bo ZPD omenjeno razliko prejela, jo bo razdelila prizadetim delavcem.

tudi različne druge oblike zobotrebcev, ki pa nam vse dokazujojo, da so ljudje že od nekdaj smatrali čiščenje zob za bistven del telesnega zdravja.

Najvišji policaj Jugoslavije živi brez dyoma v Bosanski Dubici. Piše se Stojan Čurin ter je občinski stražnik. Mož je vsekakor najvišji policaj v vsej Jugoslaviji, ker ne meri nič manj kot 2.05 metra. Možak navadne visokosti mu ne sega niti do ramen. Čurin je pred vojno živel v Ameriki, kjer si je prihranil lepo premoženje. Ko pa je izbruhnila svetovna vojna, se je Čurin brž vpisal med jugoslovanske prostovoljce ter odšel na solunske fronte. Tukaj pa je bil ranjen. Invalid in bolehen se ni več vrnil v Ameriko, marveč je ostal v Jugoslaviji, kjer si je

spremljal svojo dobro ženo na zadnji poti, a sedaj pa je že sam nastopil isto pot ter legel ob njeni strani izmučen od trudopolnega življenskega potoa in skrbi k mirnemu spanju. Kako spoznavanje je užival tudi pri višji duhovščini, dokazuje to, da je g. kanonik in dekan Josip Weixl posebno prišel na pogreb ter njegove telesne ostanke blagoslovil k večnemu počitku. Naj mu sveti večna luč — njegovim sorodnikom pa naše sožalje!

Smrt mladega bogoslovca. Dne 14. novembra smo polagali v Turnišču k večnemu počitku mladega, nadobudnega bogoslovca g. Toneta Štefanec, katerega je strila zahrbtna bolez

v najlepši dobi življenja. Neizpolnjeni so ostali njegovi upi in nade, da bi se popolnoma posvetil Bogu v duhovniški službi. Neizpolnjeno je ostalo hrepenenje njegovih blagih staršev, ki so srčno želeli, da bi gledali svojega edinega sina pred olтарjem Gospodovim. Namesto k novi maši — ki bi jo moral darovati že letos — so se zbrali številni njegovi tovariši bogoslovci, 18 duhovnikov, mnogo prijateljev in znancev, da vzamejo zadnje besedo na dobrega in idealnega bogoslovca. Pogreb je vodil g. bogoslovni spiritual Anton Karo iz Maribora, ki je pripeljal na pogreb 25 bogoslovcev, žalujočih tovarišev pokojnega. Doma se je od rajnega poslovil bogoslovec Štefan Skledar, ki je v pesniških besedah izrazil svojo žalost nad tem, da mora na ta način opraviti pokojnemu obljužljeno ceremonersko službo. Med pretresljivim prepovedanjem žalostink so bogoslovci zanesli truplo tovariša v župno cerkev, kjer so se darovale zanj tri sv. maše zadušnice. Ob odprtju grobu se je najprej poslovil od rajnega ter izrekel sožalje žalujočim staršem, sestrjam in sorodnikom g. spiritual Karo v imenu prevzv. g. škofa dr. Tomažiča in v imenu višje bogoslovne šole v Mariboru, ki tako težko pogreša zglednega bogoslovca. V imenu bogoslovke družine se je v izbranih besedah oddolžil rajnemu bogoslovcu Puncer, v imenu aka-

demskega društva »Zavednost« akademik Čeh, v imenu domače fare in dekanije pa g. dekan Jerič, ki je poudaril, da se je turniška župnija že vesela nove maše rajnega Štefaneca, ki bi bil 22. žveči duhovnik iz te fare. Velika minožica je glasno plakala ob naštetih govorih in ob krasno odpetih

žalostinkah bogoslovskega pevskega zbora. Cvetje je in solze pa so nam za vselej zakrile komaj 25 letnega bogoslovca, ki je radi dolgotrajne, zavratne bolezni, ki jo je junaško in vdano prenašal, legal v prerani grob. Bog mu daj nebesa, domaćim in vsem žalujočim naj pošlje tolažbo!

Dopisi

Slovenjgraški okraj

Pameč. Bliza se veseli dan, ko bosta posvečena in svojemu namenu izročena nova zvonova, katera hočemo pokloniti Mariji, Kraljici miru, kot hvalni dar, da nas varuje pred največjo šibo božjo — vojno. Vso dobo po vojni nismo imeli ubranega zvonjenja, a kljub temu smo dosti pripravili in popravili. Kritje zvonika, povečanje kora, elektrifikacija, predvsem pa pred tremi leti nov oltar, tako da smo sedaj rekli: lepi cerkvi je treba dati tudi lepo zvonjenje! Ker je pa fara majhna, ni zmožna vsega, zato se obračamo do sosedov in vseh s prošnjo, da bi se tudi oni pridružili! Prvo adventno nedeljo bo blagoslovitev. Cerkveno slovesnost bosta povzdignila naš rojak g. Vrhnik in dekan msgr. g. Meško.

Sv. Vid nad Valdekom. Na martinovo je bil pri nas za župnika inštaliran dosedanji naš priljubljeni provizor g. Ledinek Maks. Da bi dolgo pal sel duše pri Sv. Vidu! Obenem je bila blagoslovljena nova slikarija v cerkvi, ki jo je prav posrečeno izvedel slikar g. Vipotnik iz Žalc.

Razbor pri Slovenjem Gradcu. V kratkem času so se pri nas poročile kar tri vrle Marijine družbenke, in sicer: Glasenčnik Ljudmila z uglednim posestnikom iz Guštanja, Pačnik Magdalena iz Sašnove hiše s posestnikom Rudolfom Menih iz Lokavice pri Šoštanju, in Poznič Francka iz Lapovčnikove rodbine, oziroma Čartvežnikova v Zavodnjem z Ivanom Glasenčnikom, posestnikom v Sp. Razboru, p. d. Zapečnikom. Težko pogrešamo ta dekleta, posebno prvi dve, ki sta šli iz župnije, ker sta bili vrli cerkveni pevki in sta s svojim lepim glasom povzdigovali službo božjo. Vsem novo poročencem obilo sreče in božjega blagoslova!

Pohorje

Fram. Dne 10. novembra je bila v šoli sadna razstava. Gledali smo izbrano sadje vseh vrst iz domače občine kakor tudi zelenjavno in zdravilna zelišča. Obiskovalcev je bilo ves dan veliko. Prvo nagrado je dobil g. Karel Černej. Najlepša hvala za trud in delo g. upravitelju Grafenauerju in onim, ki so mu pomagali! — Sadna sušilnica je pod streho, manjkajo le še mizarška dela.

Kar morem danes storiti, kot praktičen človek ne bom odlagal na jutri! To pravilo mi veljaj tudi pri plačevanju naročnine za »Slovenskega gospodarja«.

Rusi. Vsi ti so tvorili divjo tolpo, v kateri ni bilo pravega reda. Pretepi, umori, ropi so bili na dnevnem redu. Jaz sem se bil pridružil Amerikanu Abrahamu Linscottu. Kmalu sva postala prijatelja. On je bil moj edini prijatelj. Često sva rešila drug drugemu življenje. Vse težave sva prenašala skupno in ko je nekoč izbruhiel v taboru zlatokopov upor, sva se skupno postavila po robu upornikom.«

Marija je z napeto pozornostjo sledila samotarjevemu pripovedovanju. Ko je starec za hip utihnil, da bi si oddahnil, je tiho pripomnila:

»Kar sta prestala vi in moj stari oče, je moral biti grozno!«

»Da, grozno je bilo!« je nadaljeval stari Lavrencij. »Glad po zlatu je hujši od vsakega drugega gladu. Pohlep po zlatu je bolezen, hujša od kuge in drugih nalezljivih bolezni. Kmalu je nastopila zima in zlatokopi so sklenili, da počakajo na pomlad in bodo potem prehodili Sierra Nevada. Niti malo se jim ni sanjalo, kakim nevarnostim se izpostavlja. Utaborili so se, postavili lesene koče, nakupili krave in tako je nastalo mesto Rotenburg.«

»Oh, Rotenburg!« je vzkliknila Marija.

»Da, tako smo imenovali novo naselbino. Jaz sem predlagal to ime in drugi so ga brez ugovora sprejeli. Ne vem, kako sem se sploh domisli tega imena. Za nami so prišle druge skupine zlatokopov in tako se je naselbina naglo razvijala. Prijatelj Abraham je imel s seboj tudi ženo in sinčka — vašega očeta. Gospa Katarina — tako

se je imenovala njegova žena — je bila mlada, lepa in dobra ženska. Ozračje v Rotenburgu pa ni bilo niti zanjo, niti za otroka primerno. Zaradi tega ju je Abraham poslal nazaj v Kansas. Tam sta bila varna in nista povzročala prijatelju skrbi.«

Starec je za trenutek spet utihnil in se prikel za čelo, kakor da bi hotel zbrati misli. Čez čas je nadaljeval:

»Zima je minula in prišel je čas odhoda. Tovariši so Abrahamu in meni poverili nalogu, da najdeva najboljšo pot čez Sierra Nevado.«

Nato je pokazal na Indijanca.

»Ta tovariš nama je obljubil, da nama bo pokazal najboljši prelaz, ki je dovolj širok za prehod take množice ljudi in živine. Podali smo se na pot. Nekega dne, ko smo taborili v gorskih zasekah Sierra Nevada, je šel Abraham na lov. Tri dni se ni vrnil. Indijanec in jaz sva pretaknila za njim vso okolico. Nazadnje sva ga našla. Poskakoval je od veselja in nama pripovedoval, da je odkril dolino, ki se more meriti z lepotami raja. Prekrstil jo je v Rajski dol. Naju je odvedel tja. Sklenili smo, da se bomo iz Kalifornije vrnili sem in bomo začeli gospodariti. Zabilo smo kole, vanje vžgali ime Abrahama Linsotta in letnico. Postavili smo skromno kočo, naredili točen tloris in se nato vrnili v Rotenburg, da bi si od oblasti preskrbeli posestno listino. Pristojna oblast ni delala ovire. Brez ugovora je izstavila listino, lastninsko pravico pa zabeležila v knjigo posestnikov. Nato smo se

trovile. Njive, ki je na njih zrastla takšna koruza, so last kmeta Mateja Žečeviča. Eno koruzno steblo je bilo visoko kakor kaka mlada jablana ter je segalo celih 5.20 metrov visoko. Na njem sta bila dva storža, izmed katerih je bil vsak nekak po 2.8 kg težak. Žečevič je te storže shranil ter jih bo poslal na pojedelsko razstavo.

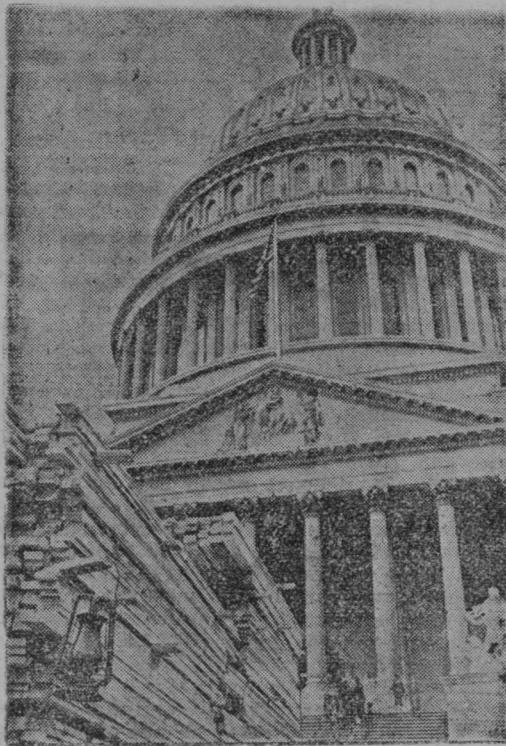
Tudi slaniki imajo svojega kralja. Stare knjige pišejo o slanikih, da imajo svojega kralja na isti način, kakor imajo čebele matico, ki jo tudi nazivamo kraljico. Ti »kralji slanikov« se ne odlikujejo po posebni velikosti, pač pa nosijo na glavi znak, ki je podoben kroni. V enem izmed teh starih zapiskov lahko čitamo sledče: »V Nemškem morju je otok, nazvan Sveta zem-

Slovenjebistiški okraj

Sp. Poljska. Krajevna kmečka zveza naznanja vsem kmetovalcem, da se bo vršilo v nedeljo, dne 24. novembra, po sv. maši v šoli poučno kmetijsko predavanje. Predaval bo okrajni referent g. Zupanc. Ker bo predavanje zelo zanimivo in koristno, se priporoča obilen obisk. — Odbor.

Dravsko polje

Vurberg. Kamor stopiš in pogledaš, te straši moča. Vse leto se jamra čez slabo leto in slabe čase, pa nam je ljubi Bog še odmeril prav dober pridelek, da se ni batil pomanjkanja hrane. Zlasti koruza je lepo obrodila, le nekaterim ni dozorela. Mnogim je vrglo tudi sadje lepe denarce; da bi jih le plodonosno naložili in z njimi počakali

Ali Vam je vseeno, če ima Vaš sosed slab ali protiverski časopis? Da se njegovi otroci zastrupljajo s čitanjem opozivskih podlistkov?

Ne boljše čase! Nerazumljivo je, zakaj tako malo zaupanja domači hranilnici, katera je bila že stotinam ljudi v največjo pomoč, oškodovan po njeni krivdi pa doslej še ni bil nihče! Pečat likvidnosti domačega zavoda ne daje samo država, ampak ga daje tudi ljudska zaupljivost, zato ni na mestu nositi denar drugam. Svoji k svojim! — Vinskim prijateljem se bo pa letos godilo bolj slabo. Pravijo, da je pridelek povsem nezadovoljiv, saj ga po nekaterih vinogradih sploh nič ni bilo. Pa se bomo bolj trezno in pametno obnašali. Žejo pa bo gasila voda, ki zdravje krepi in glave bistri! — Čeprav je še mnogo dela zunaj, vendar dobro misleča mladina utira svojo pot v društveno dvorano. Mladinski organizaciji Fantovski odsek in Delniški krožek sta položili obračune v septembru in zgradili nove načrte, ki jih sedaj izvajata. Na praznik Kristusa Kralja je ta mladina javno izvedala svoje prepiranje v pestrosti društvene proslave v dvorani. — Vršijo se priprave za kmetijsko nadaljevalno šolo. Pričela se bo že ta mesec. Želeti je, da bi jo vsi fantje obiskovali, naj bi se pa zanimali zanj tudi gospodarji, ker pouk je vsem v korist in potrebo. Kolikor znaš, toliko veljaš — je star ljudski pregor.

Sv. Janž na Dravskem polju. Tiko in skromno je obhajal svoj 58. rojstni dan in god naš priljubljeni prosvetni delavec g. Davorin Colnarič v krogu svoje družine. Dragi g. organist, želimo Vam še mnogo let zdravja! — Samskega stanu se je naveličala vrla Marijina družbenka Neža Šolar iz Trnič in si izbrala na življenga pot zvestega

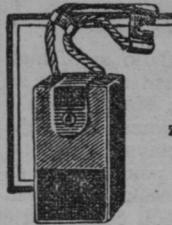

Predsednik sovjetske vlade in komisar za zunanje zadeve Molotov se je mudil sredi minulega tedna na razgovorih z vodilnimi osebnostmi v Berlinu

spremljevalca Alojza Pesek, posestnika na Gorici pri Pragerskem. Prav tako sta se poročila Mihael Sagadin in Jula Veisbaher. Samskega stanu se je tudi otresla dobra Marijina družbenica Vratič Teresija iz Rošnje in se podala v zakonski jarem s pridnim fantom Francem Štumbergar, ključavnicarjem iz Rošnje. Vsem želimo obilo božjega blagoslova! — Ker je pot iz Trnič v Sv. Janž v predelu med prvim in drugim dravskim bregom za vsako vožnjo neuporabna, bi bilo želeli, da se občina Sv. Janž vsaj malo pobriga za to pot. Isto je s cesto iz Sv. Janža v Sv. Marjeto. Upamo, da se bo to popravilo. — Prosvetno društvo priredi v nedeljo, 24. novembra, po večernicah v društveni dvorani veseloigro »Mlinarjeva Micka«. Igra predstavlja kmečko dekle, ki mu vsiljujejo gospoda, a ona vztraja le za kmeta. Ker že šest mescev pri nas ni bilo igre, pričakujemo upravičeno, da nas bodo vsi od blizu in daleč posetili. Vstopnina običajna. — Naš Fantovski odsek lepo vabi šoloobvezno mladino k naraščnjnikom in prostarše, da dovolijo svojim otrokom-šolarjem, da vstopijo v naše vrste. Starši, zavedajte se, da je najvažnejše vprašanje vzgoja otrok na krščanski podlagi. To vzgojo moremo nuditi le mi, zato naj pride vaša mladina le v naše vrste! — Katoliško časopisje v vsako hišo! — to je naše geslo. Vsak zaveden Slovenec imej vsaj en katoliški časopis! Naročila za katoliške liste sprejema Anton Julčnik. Ali ste že kupili »Koledar Slov. gospodarja«? Stane le 10 din. — Društvo rejcev malih živali je prodalo banski upravi v Ljubljano in Zagreb 70

Nemški in italijanski letalski častniki v pogovoru o skupnem poletu nad Anglijo

Ogljene ščetke
dobavlja najhitreje
za vse vrste električnih strojev in
aparatorov
Domača tvrdka
RUDOLF PASPA
Zagreb, Koturaška 69

petelinov in 30 jarčic čistokrvne štajerske pasme po 50—70 din komad. Društvo najtopleje pripomore posebno malim posestnikom. — Vreme je za spravljanje repe in strelje silno ugodno, zato vsi prav pridno delamo in se zalagamo za zimo. — Zima je, zima, tako jo s strahom pričakujejo naši revni kočarji, ki so večinoma vsi brez čevljev. Kaj bo, ko je usnje takoj drag! Obleko so si že nakupili, a za čevlje ni denarja. Pa tudi prodati ni več kaj! Hudo bo, pa bomo že pretokli, da le ne bi bili udarjeni z vojno, kot so drugje. — Pevsko društvo je imelo v nedeljo redni letni občni zbor. Zbor šteje zdaj 45 pevk in pevcev. G. pevovodju Colnariču, ki tako lepo vodi pevsko društvo, želimmo tudi v tem jubilejnem letu prav obilo blagovslova in uspeha!

Sv. Miklavž na Dravskem polju. Prosvetno društvo ponovi igro na željo občinstva »Črno ženo«, drama v štirih dejanjih, v nedeljo, 24. novembra, ob treh popoldne v šoli. Kdor še ni viden takoj lepe igre, si jo naj pride v nedeljo pogledat!

Cirkovec. V četrtek, 21. novembra, ob sedmih zvečer bo v našem povečanem farnem domu zanimivo prosvetno predavanje. G. kaplan Petančič iz Koprivnice pri Rajhenburgu bo govoril o sanjah, strahovih in duhovih. Pretresljivi resnični zgledi iz življenja bodo važni za vzgojitelje, pa seveda tudi za vse druge. Vstop je prost!

Italijanski general Soddu, vrhovni poveljnik Italijanske armade na grški fronti

Ija, na katerem se je leta 1530. dva tisoč ljudi preživiljalo z ulovljenimi slaniki. Ko so nekoč ljudje v svoji objestnosti začeli rive udarjati s šibami, so izginile v toliki meri, da se je z njimi skozi polnih 24 let moglo prehranjevati le kakšnih sto ljudi.«

Vnetje slepega črevesa bolezni premožnih. Že dolgo dobo poznajo zdravniki vnetje slepega črevesa, mnogo manj pa so jim znani vzroki te bolezni. Skoro ne poznamo jih. Posebno je naraslo število žrtev vnetja slepega črevesa v zadnjih 30 letih. Saj kljub zdravniški pomoči umre v Ameriki vsako leto okoli 16.000 ljudi, v Angliji pa 3000. To je vseh smrtnih primerov. Porast smrtnih primerov je predvsem občuten pri otrocih pod

vrnili k tovarišem, ki so nas že nestrpo pričakovali. Čez nekaj dni je bila karavana pripravljena za odhod. Nekateri so ostali v Rotenburgu, ker so se hoteli tam za stalno nastaniti.«

Pripovedovalec je spet utihnil. Zakašljal je, požrl sline in nadaljeval:

»Najprej smo šli proti jugu. Nenadoma se je pred nami odprla Death Valley, velika puščava. Narediti smo morali velik ovinek. Nekaterim se je zdelo škoda časa in truda ter so jo vkljub opominom mahnili skozi puščavo. Izmed teh ni nikče dosegel druge strani: vsi so od žeje in lakote pomrli. Abraham Linscott in jaz sva srečno prispevala do zlatih poljan. Indijanec je ostal pri nama. Zlatokopi so imeli različno srečo. Nekateri so naprali precej zlata, drugi pa skoraj nič. Vzbudila se je zavist. Ponoči so pokale puške in samokresi. Pozneje so se tudi podnevi odigravali pretepi in pobojni. Ni bilo postav in reda. V taborišču so vladale neznosne razmere. Nikdar ne bi bil misil, da more podivjanost in podlost doseči tako stopnjo. Gnuš in obup me je bil prevzel in hotel sem se vrniti, toda Abrahama nisem mogel pustiti. Videl sem, da je pohlep po zlatu tudi njega prevzel. Sanjal je o milijonih. Njegove sanje so se uresničile: odkril je zlato žilo, ki je vsebovala izredno množino zlata. Najela sva nekaj tovarišev, ki bi dali denar za začetna dela. Prepozno so prišli. Lopovi so napadli Abrahama in mene.

Obupno sva se borila za svoje življeno. Po večurni borbi je prijatelj mrtev obležal, meni pa se je v temi posrečilo zbežati. Hitel sem v Rotenburg in naredil prijavo. Oblast je poslala konjenike na lice mesta. Jaz sem se vrnil. Lopovi so bili že na delu. Meni so se smeiali. Sodnik je izjavil, da je bila moja prijava krivična, ker so lopovi dokazali, da je bila zlata žila že njihova last, ko sva jo midva odkrila.«

Starec je spet utihnil in je zrl predse. Njegov obraz je dobil divji izraz.

»To je bil nesrečen slučaj!« se je oglasila Marija. »Kako je žalostno to, da je moral moj stari oče zaradi te zmote izgubiti življeno!«

»Zmote?« je vzkipel samotar. »O zmoti ni govora. Abraham Linscott je imel prav. Moja pritožba je bila upravičena. Toda lopovi so med mojo odsotnostjo podkupili sodnika. Pozneje je nastala tam velika delniška družba, ki je otvorila več zlatih rudnikov. Izkopali so velike količine zlata. In to zlato je bilo močnejše od zagonov, močnejše od nravnosti, močnejše od omike, močnejše od vsega, na kar so ljudje kdaj prisegali. Zlati rudnik je bil torej izgubljen. Vrnil sem se v Kansas. Priateljeve vdove nisem našel. Moževe smrti ni mogla preboleli in se je kmalu za njim tudi ona preselila v večnost. Otroka so odvedli s seboj neki kmetje in ga nisem mogel najti.«

Ptujsko polje

Hajdina pri Ptuju. Preteklo nedeljo smo imeli v cerkveni dvorani lepo uspeli farni sestanek za fante in može. G. prof. Šedivij iz Maribora je s krasnimi sklopičnimi slikami prikazal življenje, delovanje in izreden pomen sv. Václava. Pred očmi so se nam vrstile slike iz čeških pokrajin, ki so nazorno dokazovale, kako so vsi češki kraji, vsa največja umetniška dela, vsi največji češki možje in žene ter sploh ves narod tesno zvezani s češčenjem tega svetnika, ki so mu zgradili 342 cerkva. V najtežjih trenutkih svoje zgodovine črpa češki narod moč, tolažbo in upanje v boljšo dobrost samu v svetem Václavu. Ob češkem zgledu nas je opozarjal govornik, kako velikega pomena bi bilo za Slovence, če bi bil člmprej Slomšek proglašen za svetnika. Narodi, ki imajo svoje svetnike in jih časte, namreč ne izumro.

Sv. Marjeta niže Ptuja. Nenadni sneg je naredil po sadonosnih precej škode. Nekaj tudi na zelju in na repi, da je isto teže pipati. — Velika potreba je popravilo občinskih cest. Radi celoletnega deževja so naše ceste v slabem stanju. Množiče bi se stanje ceste izboljšalo, če bi se postrgalo blato. Posebno po vseh je to potrebno. Ne samo lepe hiše in lepe ograje, tudi lepa, suha cesta mimo hiš kaže dobre in napredne gospodarje. — Dekliški krožek je vprizoril lepo in poučno, deloma tudi smešno igro »Magdina žrtvev.« Prireditev, ki se je vršila v prenovljeni Slomšekovi dvorani, je uspela populomu dobro. Obiskali so jo tudi naši sosedje Lenarčani, dasi so imeli domino farno proščenje. — Novo ustanovljena elektriška zadruga je tudi že registrirana. Želimo, da bi se v pospešenem tempu delalo za elektrifikacijo naše župnije. — V župniji smo razen običajnega peternega pobiranja imeli letos še tri nove zbirke. Pobirali so dijaki za kuhinjo na gimnaziji v Ptuju, pa za meščansko solo v Ptuju. Ta teden pa so hodili še naši haloški sosedje za ljudsko solo na Zavrču. Ti so sicer bolj potrebeni in upravičeni od drugih. Ker so bili pri pobiranju zadnji, so menda bolj slabo odrezali. Marsikak gospodar jim je mogoče tudi malo z nejveljo podelil, misleč si, kako težko je marsikaj dobiti v Halozah pastirja, dasi je mestoma dosti otrok pri hiši. Bilo bi umestno, če bi oblast priporočala številnim haloškim družinam, posebno revnejšim, da bi dale svoje otroke v dobre hiše na Ptujsko polje služit. Tako bi Poljanci prišli do potrebnih delovnih pomoci, revščina v Halozah pa bi se tudi malo občažila.

Ormož. V soboto, 23. novembra, ob pol osmih zvečer in v nedeljo nato ob pol štirih popoldne priredi Prosvetno društvo v novi dvorani Prosvetnega doma krasno širidejanko »Naša krič.« Igra nam opisuje dogodek iz časov, ki so našim tako zelo podobni, ko so naši kraji ječali pod jarom okupacijske armade tujca. Vse prijatelje naše prosvete vabimo, da si to lepo ljudsko igro, ki bo izvajana na novem odru, ogledajo.

Vaš sosed nima nobenega časopisa. Kaj bo ste storili?

Starec si je oddahnil, nato pa je nadaljeval s povzgnjenim glasom:

»In takrat sem prisegel, da se bom izogibal ljudi. Zaklel sem se, da ne bom prebival med ljudmi. Umaknil sem se med skalovje Oblačne gore. Indijanec, ki je bil vedno zvest spremjevalec in tovariš, mi je sledil. Zavoražil sem ljudi. Skozi širideset let sem živel v popolni samoti, dokler me slučaj ni spet spomnil na vihar ljudskih strasti. To je bilo tedaj, ko sem doznal iz časopisa, da hočejo tebi ugrabiti lastnino. Takrat sem postal Indijanca s sporočilom in denarjem. In kakor sem pred širidesetimi leti stal ob strani tvojega deda, tako stojim zdaj ob tvoji strani in se bom boril zoper zlobneže za tvoje pravice. To bo zadnje veliko dejanje mojega življenja.«

Končal je. Zgodba je bila preprosta in vsakdanja v tistih dneh, ko je pohlep po zlatu razpalil človeške strasti, toda Marija je vkljub temu pretresla. Na starca pa je vplivala tako, kakor da bi jo bil preživel pred dvema, tremi dnevi.

Marija je tiho pretakala solze. Starec je naslonil njen glavo na svoje prsi. Nežno jo je božal po laseh in nadaljeval:

»Dobro, da si tukaj. Vedno sem čutil, da svojega poslanstva še nisem izvršil. Strahopeten sem bil, ker sem bil zbežal pred življenjem. Zdaj pa je napočila moja ura. Jutri bomo v Rotenburgu.«

Haloze

Haloze. Vinarska zadruga v Ptuju nakupuje vino po Halozah in nam pomaga, da nam ni treba prodajati vina po 1.50 do 2.50 din kot prejšnja leta. Po njej bomo obvarovani tudi zanaprej pred izkorisčevalci ubogih Haložanov. Različnim prekupevalem je pošla sapa.

Sv. Barbara v Halozah. Novi in večji avtobus na poštni proggi že vozi, ki ima dovolj sedežev. Se zahvaljujemo! — Glede umora Julike Debeljak in sokrivcev je tukajšnje orožništvo predalo v sodne zapore še dve osebi iz bližnje Hrvatske. Je to neki trgovec Hrženjak in njegova žena iz Sp. Višnjice v Hrvatskem Zagorju. Trgovino so zapečatili. Preiskava se nadaljuje celo do Zagreba. O vsem bo izreklo končno sodbo sodišče, ki vrši svoj posel vso natančnostjo. O uspehu bo »Slov. gospodar« že poročal. — Svinjska kuga se širi po kraju. Mnogi gospodarji nimajo niti enega svinčeta v hlevu, kar je zelo hud udarec za vsakega, ko je špeh drag in prav tako tudi usnje. — Občina je dala podretti razpadajočo kočo zraven pekarje. V tej koči je nekdaj stanoval stari kovač Debeljak. — Na sosednjem Ptujskem polju je zasvetila elektrika, drugje pa se je že veselijo, da bo kmalu, prav tako zgornje Ptujsko polje in Haloze. Samo pri nas še ne — mi še smemo samo sanjati o električni luči. Upamo, da bo tudi pri nas prihodnje leto storjen v tem oziru korak naprej, do popolnega uresničenja.

Slovenske gorice

Ljutomer. Igralska družina Prosvetnega društva priredi v nedeljo, 24. novembra, popoldne po večernjih igrah v desethih slikah »Mrtvaški ples.« K prireditvi ste vladljivo vabljeni!

Kamenščak pri Ljutomeru. »Slov. gospodar« z dne 6. novembra je prinesel novico »Obstreljen«, pa popravljamo nekoliko, in sicer: Ko je šel Ignac Ficko 28. oktobra proti večeru radi zapadlega snega pregledovat lovski revir, se je znašel z Antonom Gregorinčičem in ga je takoj prijet za suknjo, pod katero je imel zloženo lovsko puško. Ker mu je ni hotel izročiti, si je tisti del suknje, za katero ga je Ficko držal, z nožem odrezal in zbežal. Lovec seveda za njim, a mu je spodrsnilo in je padel. Pri tem se je puška sprožila in opraskala Gregorinčiča po nogah. Njegov spremjevalec pa jo je hitro popihal in obvestil svojce, da so bili takoj na mestu dogodka. Imenovanega je Ficko že enkrat podil po lovišču, a mu je uhežal. Tudi takrat je imel puško, enako pa so ga že orožniki dobili na takem poslu in mu puško odvzeli.

Sv. Urban pri Ptuju. Dne 10. novembra je imel FO občni zbor. Za predsednika je bil izvoljen Alojzij Hrga, načelnik je postal Alojz Čeh, tajnik je Ivan Kurbos, blagajnik pa Franc Simonič. — Dekliški krožek in mladenke se že pridno pripravljajo na 8. december, da proslavijo Brezmadežno. Priredile bodo igro, razne prizorčke in televadne točke. Zadnji ponedeljek se je poročil član FO in dolgoletni cerkveni pevec Jakob Čuček z ugledno Marijino družbenko Nežiko Kocmut. Med gostijo sta se novoporočena z vso družino Graborjevo posvetila presv. Srcu Jezusovemu.

18.

V trenutkih sončnega zahoda so Marija, samotar in Indijanec stali na vrhu precej visoke skale in gledali v zapuščeno dolino, ki se je razprostirala pod njimi. Starec je bil bled, Indijanec pa je nepremično strmel v globino. Marija je pogledala zdaj enega, zdaj drugega, potem pa se oglasila:

»Dolina je tu, toda mesta ne vidim.«

Pogled v starčev obraz jo je prestrašil. Bil je še bolj bled ko prej; iz samotarjevih oči pa je zrl obup. Starec je dejal z ubitim glasom:

»Rotenburg je bil tu. Širideset let sem živel na gori. Nisem pomislil na to, da se je medtem vse spremenilo. Zame je bil čas obstal, življenje pa je teklo dalje. Mesta Rotenburga ni več...«

Svojčas je bila ta dolina rodovitna. Po odhodu zlatokopov pa so se prebivalci počasi razšli. Življenje je zamrlo. Viharji so zasipali dolino z debelo plastjo peska in prahu in tako se je spremenila v puščavo. Rotenburg je izginil.

Skala, na kateri so stali, je razdelila dolino na dvoje. Ko so trije popotniki pogledali na drugo stran, so začudeno vzkliknili: Rotenburg ni izginil! Zagledali so nekaj starih hiš, ki so bile do polovice pogreznjene v peseš. Na stenah so bili še napisi iz tistih časov, ko so hiše imele prebivalce.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Pretekli teden je tukajšnje pevsko društvo »Zarja« imelo svoj redni letni občni zbor, na katerem je bil izvoljen za predsednika prof. Jože Potokar, glavni pevovodja ostane še nadalje g. sodnik Grm, a njemu je dodeljen za pomočnika g. prof. Močan. Naš pevski zbor je letos dosegel zavidiljive uspehe ter je s pesmijo na skrajni severni meji budil močno narodno zavest. — Za sodnega tolmača za madžarsčino je bil imenovan notarski uradnik Filip Pozvek.

Širom Prekmurja. Dne 14. novembra se je iz Banata vrnila večja skupina sezonskih delavcev, ki so delali na državnem veleposestvu. S plačo so še kar zadovoljni in tudi hrane niso grajali. Pravijo pa, da bi jim z ozirom na sedanjno draginjo morali plačo nekoliko zvišati. Vodil jih je namestnik glavnega palirja Imre Smej iz Kobilja. — V zadnjem času so se v okolici M. Sobote izvršile mnoge poljske tatvine. Preiskava je ugotovila kot tatove cigane. — S 14. novembrom je na vseh avtobusnih progah zopet začel obravnavati poštni avtobus po voznom redu, ki je veljal pred ukinitvijo.

Bakovci. Pred dnevi je v medsebojnem prepisu posestnik Štefan J. na domačem dvorišču prepel svojega starega rednika in njegovo ženo ter jima prizadejal več hudih ran. Starčka sta se zatekla v soboško bolnišnico. Okrutnež se bo moral za svoje dejanje zagovarjati pred sodiščem.

Andrejci. Naš šolski upravitelj g. Edmund Ratkai je 9. novembra v krogu svoje družine praznoval 35 letnico učiteljskega službovanja. Ves čas je poučeval na naši šoli. Kljub dolgoletnemu službovanju je še mladentško zdrav in čil.

Turnišče. Dne 7. novembra se je vršila pri združenju čevljarskih mojstrov pomočniška izkušnja vajencev, kandidatov za pomočnike. Kandidati so izpit. večinoma dobro prestali.

Celjska okolica

Male dole. Posestnik Franc Kolar, p. d. Kruhar, je dal prenoviti kapelo, ki je bila postavljena leta 1857. v čast sv. Križu. Na pročelju je bila slika presv. Trojice, oziroma kronanje Marijino. Sedaj je pa podobar g. Jože Trnovšek iz Galicije zelo lepo to podobo prenovil, a v notranjosti kapeli naslikal podobo sv. Jožefa in sv. Martina. Izdelal je dalje tudi nad meter visok kip presv. Srca Jezusovega, ki bo postavljen v kapelo na mesto križa. Na Martinovo nedeljo je kapelo prisel blagoslovil g. provizor Alojz Sunčič iz Frančkovogega, ker je domači g. župnik iz Črešnje obolen. Po blagoslovitvi je g. provizor v vzvišenih in krasnih besedah zbranim pojasmnil velik pomen postavljanja kapel in križev ob naših potih. Posledno pa je poudaril, kako moramo še posebej častiti presv. Srce Jezusovo in se mu priporočati zlasti v sedanjih težkih in resnih časih, da bi nam Srce Jezusovo ohranilo ljubi mir. — Kruharjevi

Ali si upate pridobiti »Slovenskemu gospodarju« vsaj enega novega naročnika?

petim letom starosti in pri odraslih, starih nad 45 let. Z raziskovanjem je dognano, da je v mnogih primerih kriva vnetja neprirodnata hranila. Po statističnih podatkih sodeč, je vnetje slepega čreveta mnogo bolj pogosto pri premožnih ljudeh, saj je med njimi dvakrat več žrtev, kakor pa med siromašnimi sloji. Statistika nadalje tudi pravi, da je bilo število obolenj za vnetjem slepega čreveta med svetovno vojno mnogo manjše, kar dokazuje, da je prehrana glavni vzrok vnetja.

Pisanje je ohranjevanje. V eskiškem jeziku znaman iščemo pojmom pisava, pisati. Pisati se pravi v njihovem jeziku »ohranjevati besede s črtami.«

*

rodbini naj božje Srce naklanja posebne milosti blagoslova, da bi zvesto izpolnjevala njegove zapovedi! — Bliža se spet konec leta. Ostanimo zvesti našim časopisom! V vsako krščansko hišo sme zahajati samo naš list! Proč s slabimi, protiverškim časopisi, ki ob vsaki priliki smešijo sveto Cerkev v duhovščino!

Nova cerkev. V sedanjih časih nam je zelo potreben dober priatelj in učitelj. Kdo je in kje ga bomo našli? Dobra, katoliška knjiga je to, ki vodi in uči našo mladino, da bi hodila po pravi poti poštovnosti in bi se ne končavale navadno v gostilnem. — Naše "Slov. kat. bralno društvo" si je zadnji čas nabavilo zelo veliko koristnih in zavbnih knjig. Vsi župljeni bi morali biti člani društva! Članarina je malenkostna. S čitanjem si bistrimo um in učimo za vsakdanje življenje.

Kove-Jankova. Ker je boljše vreme nastopilo, se je pričelo z gradnjo naše ceste, ki pod vodstvom g. Čuka dobro napreduje. Vidi se, da tudi delavci imajo voljo in smisel za delo, seve, če bodo tudi bolje plačani, kot se je plačevalo do sedaj. Saj so se tudi živiljenjske potrebščine zelo podražile. Kako pa naj ubogi delavec z veliko družino shaja? Živ v zemlji ne more! Zahvala bodo izrečena vsem, ki so pomagali, da se je ta res potrebna cesta pričela graditi, obenem pa prosimo naklonjenosti tudi za bodoče.

Laški okraj

Laško. Naslednje sklopično predavanje priredili Prosvetno društvo v torek, dne 26. novembra, ob sedmih v nadžupni dvorani. Predaval bo g. katehet Ksaver Borban iz Celja o škofu Slomšku na podlagi sklopičnih slik. Pridite!

Sv. Rupert nad Laškim. Tičimo globoko in visoko v hribih glosovitega slovenskega »urvalda« ali pragozda, a hočeš nočeš moramo vendar tudi pogostoma pogledati in stopiti v veliki prometni svet, ki se nas dotika v Sv. Juriju ob juž. žel. in v Laškem. A hribovci smo res sirote prve vrste: naša zveza s Sv. Jurijem ob juž. žel., ki je precej kraša kakor ona z Laškim, pelje po taku ne-popisno slabim cestim, da jo menda redkotje najdeš v Sloveniji: ne le, da se vije ta cesta od kalobške strani čez Osredok v zelo strmi sponi, ampak največja neprilika je v tem, da ta cesta, ki je bila zgrajena pred devetimi leti, ni bila niti enkrat posuta z gramozom! Težki vozovi so cestni tlak na mnogih mestih naravnost raztrgali, debele kamne izruvali, tako da so sedaj na cesti globoke luknje ali velike luže; kjer pa tlač še drži, pa štrlijo iz tal goli, veliki in nerodni kamni, preko katerih vsako vozilo naravnost skače in buta, da mora imeti voznik dobro in trdno kovan in delan voz, da se vse skupaj ne razbije, kakor se je to že mnogim voznikom zgodilo. Ker kalobška občina za cesto ne skrbi, bo morala cestna oblast vsaj toliko ukreniti, da bodo vozniki in živilna na tej cesti življenja varni!

Spodnji kraji

Loke pri Planini. Vprašanje vodovoda dozoreva. Upamo, da bomo mogli začeti spomladi s prvimi deli. Ločani so pripravljeni za delo in dovarjanje potrebnega materiala. Rov bo šel naravnost čez Dravce. Studenec leži tako visokó, da bo voda padala naravno do vasi in dospela celo do Jazbinškev hiše. Ako bo pritisk preslab, bi se zgradil higieničen vodnjak pri Perčevem kozolcu. Z veseljem pričakujemo tako potrebnega studenca v vasi. Prosimo za pomoč občino Planino, cestni odbor Kozje, Higienski zavod v Ljubljani in v prvi vrsti banovino, ki za občekoristne naprave rada pomaga.

Trg Planina ima zato premalo vode posebno v gornjem trgu, ker je vodovod poškodovan, posebno še rezervar nad Rožnim dolom. Skrbna občinska uprava bo gotovo popravila vodovod in preprečila, da se ne uporabi večina vode pri gradnji poslopij v spodnjem trgu. Enaka pravica za vse davkopalcevalce!

Sv. Peter pod Sv. gorami. V zadnjem »Slov. gospodarju« smo čitali, da je z uredbo prosvetnega ministra g. dr. Antona Korošca dobilo mariborsko bogoslovje položaj visoke bogoslovne šole in da je bil za prvega rektorja imenovan g. dr. Josip Hohnjec. Z velikim veseljem je to visoko imenovanje sprejel slovenski narod, posebno pa je radostno odjeknila ta vest v rojstni župniji g. rektorja — v Sv. Petru pod Sv. gorami. Mi Šenpetrani se tega visokega imenovanja, ki ga je bil delžen naš rojak, nadvse veselimo ter se z zasušnim imenovanjem, ki ga je prejel sin naših logov, čutimo tudi sami visoko počaščene in odlikovane. Prvemu rektorju mariborske visoke bogoslovne šole Šenpetrani prav prisrčno in udano čestitamo!

Kmečka trgovina

Uravnavano gospodarstvo

Predsednik vlade Dragiša Cvetkovič je pretekel teden izjavil, da v današnjih razmerah brez uravnavanja ne more biti gospodarskega življenja. Srbi, Hrvati in Slovenci moramo vsi skupaj upravljati vse naše gospodarsko življenje po istih načelih. Napačno je mišljenje, da Hrvati žele neko separatistično področje, ampak gre le za praktično izvedbo enotnih načel v gospodarskem življenju. To izvedbo narekujejo gospodarske in politične razmere ter je logična in praktična pot k izvajanju načela uravnavanega gospodarstva, ki se ga ne moremo izogniti. S tem so načela uravnavanega gospodarstva postavljena na edino pravilno stališče, dirigirano gospodarstvo izvajati po naših domačih ustanovah, ne pa po eni veliki osrednji organizaciji, pa čeprav temeljna načela dirigiranega gospodarstva morajo veljati za vso državo. Nujno enotna načela je torej v praktičnem gospodarskem življenju izvajati tako, da bodo za področje Srbije izvajala ta načela ustanove s sedežem v Srbiji, za področje Hrvatske ustanove s sedežem na Hrvatskem, za področje Slovenije pa ustanove s sedežem v Sloveniji.

Pri banski upravi v Ljubljani se je že ustanovil v sporazumu kmetijskega in notranjega ministrstva odsek za uravnavano kmetijsko gospodarstvo in prehrano. G. ban je odredil, da novo ustanovljeni odsek začne poslovati s 15. novembrom. Novi odsek vrši vse posle nadzorstva nad ustanovami za organizacijo in pospeševanje kmetijstva.

Trgovina s koruzo

Cene koruze so letos razmeroma visoke. To ni zdrav pojav, da znaša cena koruze 85% cene pšenice najboljše kakovosti. Tako ugodnega razmerja koruza s pšenico ni imela od leta 1928., ko je bila proizvodnja koruze izjemno slaba.

Neki krogri razlagajo visoko ceno koruze s tem, da je letos veliko povpraševanje za koruzzo po tvornicah špirita. Tvornice špirita kupujejo velike količine koruze, ne kupujejo pa kot prej samo pokvarjeno blago, ampak tudi zdravo koruzzo.

Skrbite, da ne bo hiše v vaši vasi, katera ne bi imela »Slovenskega gospodarja!«

To delajo radi tega, ker jim to dovoljuje visoka cena špirita.

Po poročilih iz Vojvodine je postala koruza zopet predmet špekulacije, posebno, ker je špekulacija s pšenico radi prisilnega odkupa in določenih cen nemogoča. Zlasti veliki posestniki namenoma zadržujejo svoje blago. Ker služi koruza v glavnem za prehrano najbolj siromašnih, vladane bo ostala ravnomočna do tega izrednega in zničemer opravičenega zvišanja cene koruze. Najbrž bodo v najkrajšem času cene koruži maksimirane, kot so maksimirane tudi pšenici. Da se ne bi producenti odtegnili s trga, bo istočasno uveden tudi prisilni odkup. To pomeni, da bo tudi za koruzzo vpeljan isti režim, kot za pšenico, ki je sedaj v veljavi.

Prodaja bučnega olja

Tovarne bučnega olja v Sloveniji so dobitle potrebne količine bučnih peček in imajo bučno olje že na razpolago.

Trgovci na debelo kakor tudi trgovci na drobno ter zadruge, ki so preteklo leto prejemali bučno olje naravnost od tovarne, bodo tudi letos dobivali olje v istih količinah in pri istih tovarnah kot preteklo leto.

Trgovci na drobno pa, ki so dobivali preteklo leto olje od trgovca na debelo, ga tudi letos dobje pri tistem veletrgovcu.

Trgovcem na drobno in zadrugam so zaenkrat pri tovarnah bučnega olja ali pri veletrgovcih na razpolago iste količine bučnega olja, kakor so jih nabavili v mesecih oktober, november in december 1939. Te količine bodo tovarne, odnosno veletrgovci razdelili postopno, kakor bodo prihajala naročila.

Razdelitev za leto 1941. se bo izvršila naknadno, bo pa v skladu s porabo v odgovarjajočih mesecih leta 1940.

Cena še ni določena. Določil jo bo urad za kontrolo cen v Beogradu in bo v nekaj dneh objavljen.

Za redne potrebe je osigurana dovoljna količina bučnih koščic za vse leto. Trgovci na drobno in zadruge naj pri razdelitvi skrbe, da ne bodo posamezniki ustvarjali nepotrebnih zalog, pa bo bučnega olja za normalne potrebe vedno dovolj na razpolago.

Letošnje težave pri izvozu hmelja

Od celotne količine hmelja, ki se pri nas pridelata, se ga porabi za domačo potrošnjo le kakih 5%, vse ostalo je pa namenjeno za izvoz. Letos pa na žalost kupčija ne pride nikamor, pa tudi cena ni kaj prida, saj se plačuje najboljše blago le po 30–36 din/kg. Od vseh kmetijskih pridelkov je tako samo hmelj nazadoval v ceni, saj je bil lani dražji. Lansko leto je bil najboljši naš kupec Amerika (Severna in Južna), in tudi letos se je na vse mogoče načine delalo na to, da bi mogli naš hmelj prodati Američanom. Ko so bile že vse tozadne ovire odstranjene, je pa izbruhnila vojna med Italijo in Grčijo, ki je plovbo po morju iz Jadranskega morja, pa tudi iz naše svobodne luke v Solunu za trgovske ladje radi nevarnosti potopitve onemogočila. Drugi vzrok, da letos Američani ne iščajo v toliki meri našega hmelja kot lani, je tudi v tem, ker je Rusija v novopriderobljenih poljskih pokrajinah dobila v glavnem hmelj bivše Pojske, s katerim sedaj v Ameriki tekmuje z našim hmeljem. V Evropi pridejo kot kupci našega hmelja v poštev le Belgija in Nizozemska. Toda s tem dvetema deželama kupčija ni več mogoča na denarni podlagi, ampak le na podlagi zamenjave blaga (kliring). Ker pa Belgija in Nizozemska nimata blaga za nas in nam ga tudi dobavljati ne moreta, odpadeta tako tudi kot kupca za naš hmelj. Izgleda pa prodajo našega hmelja so letos skrajno ne-povoljni.

Koliko bodo smeli trgovci priračunati (vsteti stroške) k osnovnim cenam?

Za področje okrajnega načelstva Maribor desni breg je okrajno načelstvo določilo pri prodaji na drobno sledeče dopustne zasluzke k osnovnim cenam, pri katerih so vsteti tudi stroški prevoza in tako dalje:

1. za koruzni zdrob, koruzno, rženo in ajdovo moko 10%; 2. za domače testenine 12%; 3. za rž 12%; 4. za čaj, kavo in kakao 20%; 5. za jedilno olje (razen v kantah po 5 kg) 15%; 6. za bučno olje 10%; 7. za navadno milo 10%; za terpentino milo 15%; 8. za sveče 15%; 9. za vse vrste molino: a) beljenega platna pri blagu, ki stane v en gros ceni le vključno 12 din za meter, 15%, in b) pri blagu, ki stane pri en gros ceni nad 12 din, za meter 20%; 10. za gradi (navadne vrste) 15%; 11. za kreton (navadne vrste) 20%; 12. za bombažno predivo 10%; 13. za vse vrste sušanca razen svilenega 15%; 14. za flanelo in barhent 15%; 15. za sukno 25%; 16. za volno 20%; 17. za sekire, lopate, krampe, kose, srpe, motike, fazimirano železo, razen U in T traverz, varjeno žico in žebje 20%; 18. za palično železo vseh vrst 15%; 19. za rafijo in manilo 20%; 20. za kokosovo olje 20%; 21. za surovi bombaž 10%; 22. za ovčjo volno in predivo 15%; 23. za surovo juto 15%; 24. za kavčuk in predmete iz kavčuka 20%; 25. za kože vseh vrst 20%; 26. za kositer 20%; 27. za belo pločevino 20%. — Cene, ki si jih po dovoljenem bruttu zasluzku izračuna vsak trgovec sam, morajo biti označene na vidnem mestu. Brutto zasluzek se izračuna po nabavni ceni veletrgovca s pribitkom vseh efektivnih stroškov nabave blaga, dokler ne dospe blago v prostore trgovca na malo. Prodajna cena se lahko zaokroži navzgor do naslednjih 25, 50, 75 par ali dinarja. Prekrški te odločbe se kaznujejo po členu 9. uredbe o pobiranju draginje in brezvestne špekulacije z zaporedom do 30 dni in v denarju 5000 din. Ti najvišji dopustni brutto zasluzki so stopili v veljavo dne 15. novembra 1940.

Drobne gospodarske vesti

Revizije zadrug. Na pristojnem mestu se proučuje vprašanje izvedbe revizije v nekaterih vrstah naših zadrug. Gre za revizijo onih zadrug, ki pod kopreno zadružništva izvršujejo vse trgovske posle z nezadržniki.

Bombaž iz Turčije. Iz Carigrada poročajo, da je te dni odpotovala iz Carigrada prva ladja z bombažem iz Turčije za naša pristanišča. Ladja je

Katoličani smo samo toliko v premoči, kolikor je v premoči naš katoliški tisk!

romunski »Sulina« in bo bombaž prepeljan v Galac, od tam pa naložen na rečne ladje in prevožen k nam.

Cene jedilnega olja. Beografska »Politika« priča članek, v katerem pravi, da je sedanja cena olja previšoka in da bi smela biti na debelo v Beogradu največ okoli 19.50 din, ne pa kot do silej 23.50 din. Slično nižja mora biti tudi nadrobna cena olja.

Izdelan je načrt uredbe o osnovanju sveta za gospodarsko politiko. Ministrstvo za trgovino in industrijo je izdelalo predlog uredbe o osnovanju sveta za gospodarsko politiko, katerega svrha je združitev poslov in vodstva enotne politike in varovanja edinstva gospodarskega področja naše države.

80 vagonov paprike bomo izvozili. Letošnji pridelek paprike je bil zelo obilen. Pridelalo se je je okrog 180 vagonov in 80 vagonov te količine se bo lahko prodalo v tujino. Nemčija nudi za kilogram sladke paprike 16 din. Cena ni ravno zavidiljiva, saj je madžarska paprika po 18 do 20 din kilogram.

Skok cen dalmatinskih vin. Radi splošnega pomanjkanja vin so se dvignile cene tudi dalmatinskuvinu. Črna pelješka vina z 12–14 gradi alkohola (po Maligandu) so po 9–10 din liter, nekatera pa celo po 11–12 din liter. Vina ne kupujejo le Hrvatje, ampak v obilni meri tudi Slovenci in Srbi.

Purane bomo jedili doma. Hrvatski Zagorci so vsako leto prodali okrog sto tisoč puranov. Po kupili so jih v glavnem Angleži, pa tudi Nemci, Švicarji in Italijani so dobili svoj del. Okrog 50 tisoč puranov se je pa navadno prodalo poleg gornej izvozne vsote še za domačo porabo. Letos pa kaže, da radi vojne ne bo šel noben puran preko meje in tako bomo doma v Jugoslaviji pojedili vseh 150.000 puranov. Radi splošnega pomanjkanja mesa in pa, ker niso dragi, saj se prodaja kilogram po 12–14 din, se bodo purani tudi doma lahko prodali.

Cene goveje živine po sejmih

Na zadnjem sejmu v Mariboru je bilo opaziti, da so cene na splošno malo padle. Lepe živine za izvoz, predvsem lepih pitanih volov je bilo zelo malo. Plemenški voli srednje velikosti, ki so najbolj sposobni za vožnjo, so bili po 9000 din par, pa je bilo s kupčijo slabo. Sejem je bil s slabšo živino, posebno s slabšimi kravami bogato založen, le kupcev je bilo zelo malo. Sklenjenih je bilo malo kupčij in so prodajalci večinoma živino gnali nazaj domov. Po uradnem sejmskem poročilu so bile cene sledče:

Voli. Maribor debeli 8.25–9.25 din, poldebeli 7 do 8 din, plemenški 8–10 din; Ptuj I. 8.75 din, II. 7.50 din, III. 6 din; Dravograd I. 8 din, II. 7 din, III. 6 din; Laško I. 8–9 din, II. 7.75 din, III. 7.50 din; Ljubljana I. 9–9.50 din, II. 8.50 do 9 din, III. 7–8 din; Kočevje I. 9–9.50 din, II. 7–8 din, III. 6.50 din kg žive teže.

Biki. Maribor 6.50–8 din, Ljutomer I. 8.50 din, II. 6.50–7.50 din, III. 5–6.50 din; Sobota I. 7 do 8 din, II. 6–6.50 din, III. 5–6 din kg žive teže.

Krave. Maribor debele 7–8 din, plemenške 7.50 do 8.50 din, klobasarcice 5–6.50 din, molzne 7–9 din, breje 6–7.50 din; Ptuj I. 8–9.50 din, II. 7 din, III. 6 din; Ljutomer 5.50–6.50 din; Sobota I. 5–6 din, II. 4–5 din; Dravograd I. 7 din, II. 6 din, III. 5 din; Laško I. 8 din, II. 7 din, III. 6–6.75 din; Ljubljana I. 7.50–8 din, II. 6 din, III. 5–6 din; Kočevje I. 8 din, II. 7 din, III. 5 din kg žive teže.

Telice. Maribor 7–9 din; Ptuj I. 9 din, II. 7.50 din, III. 6 din; Ljutomer 6.50–8 din, M. Sobota I. 6.50–7.50 din, II. 6–6.50 din, III. 5–6 din; Dravograd I. 8 din, II. 7 din, III. 6 din; Laško I. 8–8.75 din, II. 7.50 din, III. 7.25 din; Ljubljana I. 9–9.50 din, II. 8.50–9 din, III. 7–8 din; Kočevje I. 9 din, II. 8 din, III. 6.50 din kg žive teže.

Teleta. Maribor 8–11 din, Ptuj I. 9 din, II. 8 din; Ljutomer 8–9 din; M. Sobota I. 7.50 do 8.50 din, II. 6–7 din; Dravograd I. 9 din, II. 8 din; Laško I. 9–10 din, II. 8 din; Kočevje I. 11 din, II. 9 din kg žive teže.

Sejem sv. Lenarta v Brežicah

Dne 6. novembra se je vršil kramarski sejem, ki je bil predzadnji v tem letu. Mnogo sejmarjev je ostalo doma, ker z vprežno živino niso smeli

na pot radi izrečene zapore po slinavki, ki se je pojavila. Vendar je bilo kljub temu prav živahnovo vrvanje okrog sejmarjev. Da je bilo vreme za razvoj zelja ugodno, se je tudi poznalo na trgu, saj so polovico trga zasedli vozovi z zeljem. Pripeljanih je bilo okrog 80 voz, naloženih z zeljem in je bilo radi velike ponudbe zelje zelo poceni. Prodajali so ga od 6.50 do 1.50 din glavo. Gosi so prodajali po 60–80 din, purane po 55–70 din, race po 40–50 din, kokoši po 30–40 din komad. Tudi jabolk je bilo precej na trgu, in sicer po 7–8 din kg. Orehe ste lahko kupili po 5 din liter. Kupičja je še dokaj cvetela. Kramarji in kupci so odhajali zvečer veselih obrazov domov. Najbrž so bili eni kot drugi zadovoljni.

Svinje

Plemenške. Maribor 5–6 tednov 100–150 din, 7–9 tednov 155–210 din, 3–4 mesece 230 do 400 din, 5–7 mesecev 420–620 din, 8–10 mesecev 630–880 din, 1 leto stare 890–1150 din komad, 1 kg žive teže 11–13.25 din, 1 kg mrtve teže pa 16.50–18.50 din. V Ptiju so bili prašiči za rejo po 90–210 din komad, 1 kg žive teže pa 9–11.75 din.

Pršutarji (prolek). Ptuj 11–12.25 din, Ljutomer 9–12 din, Sobota 12–13 din, Dravograd 13 din, Laško 14 din, Ljubljana 14–15 din, Kočevje 11–12 din kg žive teže.

Debele svinje (špeharji). Ptuj 12.50–13.50 din, Dravograd 15 din, Laško 16 din, Kočevje 13–14 din kilogram žive teže.

Mesne cene in ostali živilski produkti

Goveje meso. Maribor volovsko I. 16–18 din, II. 13–15 din, meso bikov, krav in telic 12–18 din; Ptuj I. 14–16 din, II. 12–14 din; Ljutomer II. 14–16 din, III. 12–14 din; Sobota I. 14–16 din, II. 12–14 din; Dravograd I. 17 din, II. 14 din; Laško I. 16–18 din, II. 14 din, III. 10 din; Ljubljana I. 18 din, II. 13–15 din kg.

Teleće meso. Maribor I. 16–18 din, II. 14 do 16 din kg.

Dobre čase ustvarijo samo dobrí ljudje. Dobre ljudi ustvari dober tisk!

Svinjsko meso. Maribor 20–22 din, Ptuj 20 din, Ljutomer 18 din, M. Sobota 15–17 din, Dravograd 20–22 din, Laško 22 din, Ljubljana 18 do 24 din kg.

Slanina. Maribor 23–24 din, Ptuj 22 din, Ljutomer 24 din, M. Sobota 23–25 din, Dravograd 25 din, Laško 24 din, Ljubljana 23–26 din kg.

Svinjska mast (zabela). Ptuj 28 din, Ljutomer 25 din, M. Sobota 26–30 din, Dravograd 28 din, Laško 26 din, Ljubljana 28 din kg.

Med. Ptuj 24 din, M. Sobota 25–40 din, Dravograd 28 din, Laško 25 din, Ljubljana 30 din kg.

Jajca. Maribor 1.75–2 din, Ptuj 1.50 din, M. Sobota 1.20 din, Dravograd 1.50 din, Laško 1.50 do 1.75 din, Ljubljana 1.75–2 din komad.

Razgovori z našimi naročniki

Vojaška avtošola. M. M. V tako šolo se ne pride iz civila po prošnji, marveč pridejo v njo regruti, potem ko so dva mesece odslužili v kaki avtokomandi. Možno je le, da prosite o priliki regrutacije, naj Vas dodelijo avtokomandi. Ni nujno, da ste izučeni v kaki obrti.

Financarji zaplenili vino. Odstop od pogodbe. M. I. k. E. O. Ako ste se s prodajalcem vina dogovorili, da Vam ga postavi na Vaš dom in ni bilo govora o tem, kdo ga bo prijavil, je bila dolžnost predvsem prodajalca, da to stori. Kaznovan bo on, a za plačilo kazni jamčite tudi Vi, čeprav Vam predpisati o prijavi niso bili znani. — Prodajalec nima pravice odstopiti od pogodbe, še manj pravico obdržati Vaše sode in aro. Nasprotno imate Vi pravico zahtevati dvojno aro, ako om pogodbe ne izpolni. Razen tega lahko zahtevate odškodnino za škodo, ki jo trpte radi neizpolnitve pogodbe od strani prodajalca (ker morate n. pr. za vino enake kakovosti drugod plačati višjo kupnino). Pred tem morate dati prodajalcu dodatni rok za izpolnitve pogodbe ter mu zagroziti z navedenimi posledicami.

Šola ali tečaj za poštne uslužbence. Š. I. Za pismonoše ni, marveč le za višje uslužbence.

Mleko. Maribor 2.50–3.50 din, Ptuj 2 din, M. Sobota 2 din, Dravograd 2.50 din, Laško 2 do 2.50 din, Ljubljana 2.50–3 din liter.

Surovo maslo. Maribor 36–40 din, Ptuj 30 din, Dravograd 40 din, Laško 30–36 din kg.

Svinjske kože. Ptuj 9 din, Dravograd 8 din, Laško 18 din, Ljubljana 10 din kg.

Goveje kože. Ptuj 24 din, Ljutomer 20–25 din, M. Sobota 20–24 din, Dravograd 24 din, Laško 22 din, Ljubljana 24–26 din kg.

Teleće kože. Ptuj 26 din, Ljutomer 20–25 din, M. Sobota 24–26 din, Dravograd 26 din, Laško 26 din, Ljubljana 28 din kg.

Cene ostalih živil in krmil

Žito. Maribor: pšenica 2.75 din, rž 2.50 din, ječmen 2.50 din, koruza 2.50–3.50 din, oves 2 din, proso 3.25–3.50 din, ajda 2 din, proseno pšeno 7 din, ajdovo pšeno 7–8 din liter; Ljutomer: pšenica 3 din, ječmen 2.80 din, rž 2.40 din, oves 3 din, koruza 2.50 din kg; Dravograd: pšenica in rž 4 din, ječmen 3.50 din, oves 3 din, koruza 3.50–4 din kg.

Fizol. Maribor 4.50–6 din liter, Ptuj 5 din, Ljutomer 5 din, M. Sobota 4–5 din, Dravograd 7 do 8 din, Laško 5–6.50 din, Ljubljana 6–7 din kg.

Krompir. Maribor 1.60 din, Ptuj 1.40 din, Ljutomer 1.20 din, Dravograd 1.75–2 din, Laško 1.75–2 din, Ljubljana 1.50–2 din kg.

Jabolka. Maribor 5–12 din, Ptuj I. 6 din, II. 5 din; Laško 6–7 din, Ljubljana I. 10 din, II. 8 din, III. 6 din kg.

Hruške. Maribor 10–16 din, Ptuj I. 10 din, II. 8 din, III. 5 din; Ljubljana I. 18 din, II. 12 din, III. 8 din kg.

Seno. Maribor 140 din, Ptuj 90 din, Ljutomer 100 din, M. Sobota 65–90 din, Dravograd 120 din, Laško 70–80 din 100 kg.

Slama. Ptuj 50 din, Ljutomer 70 din, M. Sobota 35 din, Dravograd 45–50 din, Laško 30 do 35 din 100 kg.

Vino

Navadno mješano. Ptuj 7–9 din, Ljutomer 8 do 12 din liter pri vinogradnikih.

Boljše sortirano. Ptuj 9–13 din, Ljutomer 12 din liter pri vinogradnikih.

Drva

Ptuj 150 din, M. Sobota 180 din, Dravograd 110 din, Laško 110–120 din, Ljubljana 145 do 170 din za prostorninski meter.

Sejmi

25. novembra svinjski: Središče; živilski in kramarski: Teharje (namesto 24.), Dobje, Guštanj, Lemberg (Katarinini sejmi) — 26. novembra tržni dan: Dolnja Lendava; svinjski: Ormož; živilski: Maribor — 27. novembra svinjski: Celje, Ptuj, Trbovlje — 28. novembra tržni dan: Turnišče; goveji in kramarski: Prosenjakovci — 29. novembra svinjski: Maribor — 30. novembra svinjski: Brežice, Celje, Trbovlje; živilski in kramarski: Gornja Lendava, Celje, Veržej (Andrejev sejem).

šole za pismonoše ni, marveč le za višje uslužbence.

Skrajšan rok za rejenco (oskrbovanca). J. D. Mladenč, ki je bil od mladih let oskrbovan od tujih oseb, nima pravice do skrajšanega vojaškega roka z obzirom na osebne in premoženske razmere teh tujih oseb, odnosno v zakonu o tem ni ničesar določenega. Ker bi bilo prošnjo kolkovati s 30 dinarskim kolkom in priložiti le zadevno potrdilo občine in izpiseli iz rojstnih in krstnih knjig (nekolkovan), lahko riskirate, odnosno poskusite s prošnjo na poveljstvo pristojnega vojaškega okrožja. Morda pa se postavi referent na za Vas ugodno stališče.

Pomoč preužitkarici v kuhinji in pri perilu. M. F. Ako si v primeru bolezni niste izgovorili pomoči v kuhinji in pri perilu in si je sami ne morete oskrbeti, boste vseeno lahko od sina zahtevali, da Vam da, odnosno nudi vse to, kar je potrebno za Vaše vzdrževanje, in sicer primerno nje.

Povej mi, kaj bereš, in jaz ti povem, kaj in kdo si!

govim premoženjskim razmeram. Ako si pomoč lahko sami oskrbite, sin ne sme braniti dostopa služkinji ali hčerki, ako ste pomoči res potrebeni.

Nagrada za priskrbo posestva. P. J. Čeprav Vam je bila objubljena nagrada, ako boste imenovanemu priskrbeli posestvo v Jugoslaviji, ne boste mogli zahtevati več, nego znašajo Vaši resnični izdatki in kolikor bi bili sicer v času, ki ste ga zamudili, zaslužili v svojem rednem poklicu, odnosno stanu. Kake nagrade v odstotkih kupnine niste upravičeni zahtevati, ker očvidno nimate obrtnne pravice za navedene posle.

Šoferski pouk. Naročnik. Ako se hočete izučiti za šofera, Vam niso potrebne nikake šole. Za šofera Vas lahko izuči kdor koli, izpit pa morate polagati pred posebno komisijo, ki jo sestavi policijska oblast. Za izpit pripravljajo razni gospodje, v Mariboru med drugim inž. Peter Keršič. Za pouk zahteva 2500 din. Poučuje Vas tako dolgo, dokler pač vsega ne zname, kar je za izpit potrebno. Za sprejem v tako šolo ni treba vlagati prošenj, pač pa za pripustitev k izpitu. Prošnji je priložiti krstni list (stari morate biti najmanj 18 let), zdravniško spričevalo (da ste fizično sposobni za šofiranje) in hravstveni list; ne smete biti vdani pijačevanju, niti kaznovani radi prekrškov iz koristoljubja.

Pravica žene do posestva ob smrti moža. J. R. Ako pokojnik ni napravil testameta ter je zapustil le ženo, brate, sestro in nezakonske otroke, pripade ženi polovica zapuščine, nezakonski otroci ne dedujejo ničesar, bratje in sestra pa skupaj drugo polovico. Žena bo dedovala, čeprav je nemška državljanica. Ako je pokojnik napravil le pisemno oporočko, pa se je pozneje izgubila, ne bo mogla vpostavljena dedinja ničesar doseči. Priče bi bile v toliko važne, ako bi mogle tri potrditi, da je pokojnik pred tremi pričami, izmed katerih sta bili vsaj dve hkrati navzoči, izjavil svojo poslednjo voljo. Potem bi ta izjava poslednje volje veljala in bi žena lahko na temelju ustne oporoke zahtevala vso zapuščino. Bratje in sestra namreč nimajo pravice do nujnega dednega deleža. — Živine in sena žena ne sme samovoljno prodati, ker spada to v zapuščino. — Zapuščinsko sodišče prisodi vsakemu dediču alkotvotni delež zapuščine in ne more kateri izmed dedičev zahtevati v zapuščinskem postopku prodajo posestva. Lahko pa slednje zahteva po izdaji prisojila, ako ne pride do drugačnega sporazuma. — Žena ni upravičena zahtevati kako plačo za svoje delo v gospodinjstvu ali na moževem posestvu. — Ako je žena možu omenjenih 30.000 din posodila, bo morala to dokazati z notarskim zapisom, ako ostali dediči ne bodo hoteli njene zadevne terjatve priznati. — Ako se dediči glede vrednosti posestva (zapuščine) ne morejo zediniti, bo dalo sodišče posestvo oceniti.

Odpovedni rok majarja. Š. Sv. F. Glede odpovednega roka je merodajan predvsem dogovor, če tega ni, krajevni običaj, če ni krajevnega običaja, pa zakon. Po slednjem bi zadoščalo 14 dni. — Spričevalo v uslužbeni knjižici zadošča in ni treba, da bi morali imeti še kako drugo spričevalo. — Za sprejem v službo pismonoše ste z ozrom na starost 42 let že prestari. — Kar se tiče invalidne zadeve, vprašate lahko pisemno (brez kolka) invalidno sodišče, kdaj bo rešena, oziroma prosite za pospešitev rešitve.

Prostovoljni nastop vojaške službe pri zrakoplovstvu. M. D. R. Potrebita je starost 18 let ter prošnja na poveljstvo pristojnega voj. okrožja, kateri je priložiti pisemno dovoljenje očeta ali skrbnika, da Vam dovoli predčasn vstop v vojško službo. Najprej Vas bodo pozvali na nabor, odnosno zdarniški pregled.

Postavitev zdražitelja za prisilnega oskrbnika. Ž. K. Č. P. Sodišče je smelo postaviti zdražitelja za prisilnega upravnika. Slednji je sicer smel pokositi seno in ga zvoziti v svoj senik, moral pa bo o svojem upravljanju položiti račun, pri čemer bo zavezanc lahko stavljal svoje pripombe, odnosno ugovore ter bo sodišče odločilo o pravilnosti upravnikovega postopka.

Pravica do podpore za čas orožnih vaj. K. F. Vaša informacija, da ima pravico do podpore vsak, kdor je bil na orožnih vajah in ima majhne otroke ter je zadolžen, ni pravilna. Podpora dobe le družine, ki so ostale brez nujnih sredstev; to stanje stiske ugotavlja v vsakem danem primeru pristojni odbor, v drugi instanci pa predsednik okrožnega sodišča.

Ali imate toliko poguma, da boste nagovorili soseda, da si bo naročil »Slovenskega gospodarja«?

Vojška graničarska služba, F. A. Treba je, da najprej odslužite svoj redni kadrovski vojaški rok. Potem šele lahko zaprosite za sprejem v graničarsko četo; prošnjo je nasloviti na poveljnika graničarskih čet v Skoplju.

Zdravniška posvetovalnica

G. M. A. v Ž. Pišete, da hudo trpite radi živcev in tudi slabokrvni ste, in to vse s 17 leti starosti.

— Celo Vaše vprašanje in obrazložba je napisana v sedmih ozkih vrstah in Vi mislite, da bom s tega pameten in bom pri Vas pravo zadel. Ne, taksi coprniki pa zdravnik nismo! To bi bilo prijetno, takole hitro, brez vase preiskave, zadeti žebelj po glavi, spoznati bolezen in dati zdravilo. Star ste 17 let; izprašajte svojo vest, če Vam kaj ne očita! Če očita, se poboljšajte; če pa Vam je mirna, pa k zdravniku stopite, da Vas preišče in Vam pomaga.

G. A. D., Kostrevnica. Ste 23 let star in Vas včasih boli na levi strani, večkrat Vas grize in grabi v trebuhi, posebno če pijete. Potem Vas zopet čudno cuka pod rebri. — Zadnjič mi je prišel že en tak nesrečnež, kateremu je po vsem telesu rogovillo, v roke. Gotovo ste moj odgovor čitali? V cerkev sem ga poslal. Rad odgovarjam resničnim bolnikom, pa cmerenja nimam rad. Če ste res slabokrvni, pojrite k zdravniku, on bo našel vzrok, ki povzroča slabokrvnost in Vas bo ozdravil. Zakaj pa pijete, človek božji, če Vam pijača škoduje? Bodite zmeren; nič kaj ni lepo, še manj pa zdravo, če se taki mladiči vlačijo po gostilnah in drugi dan pasejo mačka. Potem ste lahko bled in slabokrvni in noben doktor Vam ne bo pomagal. Moj svet torej: pojrite k zdravniku in ne pijte, zato pa raje jezte vsepovprek. Tudi svežega in suhega sadja uživajte mnogo.

Naznanila

PROSLAVA 140 LETNICE ROJSTVA ŠKOFA ANTONA MARTINA SLOMŠEKA

bo v pondeljek, 25. novembra, ob osmi uri zvečer v stolnici v Mariboru.

Ob osmi uri koncert pevskega društva »Maribor«.

Ob deveti uri »Spominska beseda« — govor prevzv. g. knezoškof dr. Ivan Jožef Tomazič.

Nato molitev za blagor domovine in za beatifikacijo Slomšeka.

Oskrbite si vstopnice v predprodaji v Cirkovi knjigarni na Aleksandrovi cesti 6!

★

Prosvetna zveza v Mariboru ima občni zbor v torek, 26. novembra. Ob 9.45 bo obisk groba svetnika Škofa Slomšeka, kjer se bo Prosvetna zveza poklonila velikemu slovenskemu prostovitelju. Potem bo zborovanje v dvorani na cesti kralja Aleksandra št. 6. Za ta občni zbor je dovoljena polovična vozinja. Delegati in udeleženci na rodovnogojnega tečaja naj kupijo na odhodni železniški postaji celo vozno karto in železniški obrazec »K 13« na podlagi pooblastila, ki jim ga izda za občni zbor PZ domače prosvetno društvo. Na ta način kupljena cela vozna karta velja za brezplačno vrnilne, proti potrdilu predsedstva občnega zobra PZ na obrazcu »K 13«, da se je dočišči udeležil občnega zobra. Vozna ugodnost velja za prihod od 24. do 26. novembra, za odhod iz Maribora pa od 26. do 28. novembra, in sicer na potniških in brzih vlakih.

Kmečki ljud, pozor! Zveza absolvencov kmetijskih šol priredi letos na silvestrovo efektno loterijo, ki je res prava kmečka loterija po svojih dobitkih. Sezite po srečkah, ki stanejo samo 4 din in se dobi po Zvezli absolvencov kmetijskih šol v Ljubljani, Tyrševa 166.

Narodno-vzgojni in državljanški tečaj, ki ga priredi Prosvetna zveza, bo v Mariboru v pondeljek, 25. novembra. Vršil se bo v dvorani Zadržne gospodarske banke. Začetek ob desetih predpoldne. Udeležite se tega važnega tečaja!

Hoče. Prosvetno društvo priredi v nedeljo, dne 24. novembra, ob treh popoldne in ob sedmih zvečer v Slomškovem domu Cerarjevo opereto »Ženili se bomo«. Vabljen!

Velenje. Veliko tombolo priredi Prosvetno društvo v Šmartnem pri Velenju nepreklicno v nedeljo, 1. decembra, ob devetih dopoldne. Vršila se bo pri društvenem domu, v primeru slabega vremena pa v notranjih prostorih doma. Ker je dobiček tombole namenjen za kritje stroškov povečanja župnijske cerkve sv. Martina, se vsem pri-

Žepni koledar za 1941

KOLEDAR »SLOV. GOSPODARJA« JE IZSEL!

Vsa leta sem je priznano najboljši žepni koledar, vezan v celo platno, z bogato vsebino!

Koledar stane za naročnike »Slov. gospodarja« 10 din, za nenaročnike pa 20 din. S tem smo dali tudi našim naročnikom posebno ugodno priliko za nakup žepnega koledarja, ki vas bo spremjal vse leto in vam bo služil tudi kot beležnica in denarnica.

Naročite si koledar čimprej, ker imamo le določeno število tiskanih in vsakemu je bilo lani žal, ki ga ni pravočasno naročil in ga zato ni dobil.

Naročila sprejemata

TISKARNA SV. CIRILA, MARIBOR-PTUJ

poroča, da se tombole udeležite v obilnem številu in pridno kupujete tombolske karte, saj stane komad samo 2 din. Zvezle z vlaki so ugodne, posebno iz Savinjske doline. Za tombolo je pripravljen več sto lepih dobitkov, katere so prispevali dobrotniki, poleg domačih in sosednih župnij tudi trgovci iz Celja ter nekatere tovarne iz raznih krajev. Vsem darovalcem se odbor iskreno zahvaljuje in kliče na veselo svodenje!

Koledarček slovenskega dekleta za leto 1941. je te dni izšel. Koledar je zelo licno, dekliškemu okusu primerno urejen, z bogato vsebino. Stane le šest dinarjev. Naroča se pri Zvezli dekliških krožkov v Mariboru, Aleksandrova 6, in na Betnavi pri Mariboru. Dekliški krožki obeh škopij in ednice KA za dekleta naj pohite z naročili, ker ni bil tiskan v veliki nakladi. Krožki ga dobe na ogled. Koledarček toplo priporočamo!

»Kmečki poklic« je naslov knjižici, ki jo je izdala Kmečka zveza v Ljubljani. Napisal jo je znani organizator Mladinske kmečke zvezde Ludvik Puš in je posvečena kmečki mlašini. V knjižici je deset predavanj, sestavljenih za kmečke večere, in sicer kot snov za zimske sestanke. Kljub temu so vprašanja, ki se obravnavajo, tako važna, da bodo prišla prav vsem vzgojiteljem kmečke mlašine. Na zelo lep način se tolmači poklic, predvsem kmečki poklic, za katerega se je doslej vedno smatralo, da se zanj ni treba pripravljati. Radi tega je omenjena knjižica res nekaj edinstvenega in jo toplo priporočamo prav vsem. Knjižica se naroča pri Kmečki zvezi v Ljubljani.

Na sedmini pokojne Ivane Županič, posestnice iz občine Slovenija vas, so nabrali na predlog g. župana Kaisersbergerja 324 din za božičnico tukajšnje šolske dece. Šolsko upraviteljstvo Slovenije vasi se vsem darovalcem prisrčno zahvaljuje, ker s takimi darovi pomagajo oblačiti revno deco svoje občine.

Pogreša se od 10. novembra preužitkarica Katarina Mravljak. Bila je včasih malo slaboumnica. Ako bi kdo kaj vedel o njej, ali jo kdo videl, se naproša, da to takoj sporoči na naslov: Franc Mravljak, preužitkar, Dobrava 30, p. Zreče.

Razbojnik Tunga

Zgodba iz Mandžurije
(Nadaljevanje)

P. Bernardu se je dozdevalo, da sanja. Ali je res v rokah groznega razbojnika Tunga, o katerem mu je bil p. Leon pripovedoval? Če ima pred seboj res Tunga, potem mora biti mladič, ki je odhitel iz votline, njegov sin.

Misijonar je pozorno pogledal okrog in pri tem zasledil med možmi tudi dekle, ki je štelo kakih dvajset let.

Medtem se je vrnil mladi Tunga in izročil velikanu staro škatlo za cigare.

»Odkrijte mu desno roko!« je ukazal z medvedjim glasom poveljnik.

P. Bernard se je nehote stresel. Ali bo to začetek kakega mučenja ali poganskega obreda? Še tako korajzen človek se ustraši dejania, pri katerem gre lahko za življenje in smrt.

Dva lopova sta do rame zavihala rokav misijonarjeve desne roke. Nato sta mu trdo zavezala roko pri laktu, tako da so se žile na spodnjem delu roke močno napele.

Zdaj je pristopil k patru star možakar s praznim kozarcem v roki. Kozarec je izročil enemu izmed zbranih. Nato je potipal najbolj nabreklo žilo. Nastavil je nanjo dolgo, svetlo iglo.

»Podstavi kozarec!« je velel lopovu. Nato je zabodel iglo v žilo.

Kri je visoko brizgnila, a le v začetku. Potem pa je tekla v kozarec.

Misijonar je stisnil ustnice, ker ni hotel, da bi ga lopovi smatrali za bojazljivca in slabica.

»Kaj to pomeni?« je čez čas vprašal poveljnika.

»S to krvjo boš pisal predstojniku misijonske postaje pismo,« je odvrnil možakar.

Stari Mongolec je medtem odpel jermen. Nato je zbrisal kri in rano obvezal.

»Dobro,« je odgovoril pater poveljniku. »Pravljjen sem!«

»Koliko lahko plačajo?«

»Koliko zahtevaš?«

»Deset tisoč ruskih zlatnikov.«

Misijonarju so se začeli lasje ježiti, na zunaj je ostal miren in se je celo hotel pošaliti.

»Prav za prav si zelo skromen! Ali nisem več vreden?«

»Kako? Kako?« se je začudil poglavjar, ki ni razumel šale. »Ti hočeš... Dobro! Piši sto tisoč!«

»Ali je to vse?«

»Piši toliko! Ko bomo dobili ta denar, bomo...«

Naglo je utihnil, ker se je zavedel, da se mu je zarekel. A bilo je prepozno. Misijonar je vedel, pri čem je: Tunga ima z njim isti namek, kakor s Timurjevim sinom. Na videz pa ga tudi to ni zmedlo. Uvidel je, da je zanj zdaj glavno, da pridobi čim več časa ter je sklenil, da se ne bo upiral.

»Kdo pa bo nesel pismo?« je vprašal mirno.

Tunga je zgrabil enega izmed svojih podnikov za vrat in rekel:

»Ta!«

Misijonar je pogledal moža: bil je eden izmed tistih dveh, ki sta ga bila ugrabila. Imel je prav razbojniški obraz. Pater je prikimal in rekel:

»Izvrstno! Ti si korajzen mož!«

Nato se je obrnil k poglavarju.

»Daj mi papir in pero!«

Tako je govoril, da so vsi vzeli njegove besede za popolnoma resne.

Nad predmeti, ki mu jih je Tunga potisnil pod nos, se je p. Bernard nadvse začudil: prednji del papirnatih srajcev iz dobe svetovne vojne in kurji krempelj, ki je bil tako zrezljan, da je imel obliko peresa.

Misijonar je prikel za pero in ga pomočil v krvi.

»Torej sto tisoč zlatnikov?« se je vprašal obrnil k poglavarju.

»Da, samo toliko! Usmiljen hočem biti, zahievam pa, da to vsoto takoj izročijo donosilcu pism...«

»Dobro.«

Nato je misijonar napisal v svojem materninskem jeziku sledeče:

Podpisani Vas roti, da donosilcu tega pisma ne izročite niti beliča!

Ne skrbite zame! Upam, da se bom sam rešil iz rok teh lopovov, če pa ne, bodi Bog milostljiv moji duši!

Vaš p. Bernard.

»Tu imaš pismo!«

S temi besedami je misijonar izročil list Tungi. Ta ga je strokovnjaško motril in živ

krst ni vedel, da sploh ne zna brati in ni niti besedice razumel.

Med tem odmorom je p. Bernard motril mladega Tungo. Pri tem je ugotovil, da mladenični imel s starim niti najmanjše sličnosti. Njegov obraz je imel rusko-evropske poteze in niti sence mongolskega rodu. Ob tej ugotovitvi so se mu vzbudile čudne misli.

Razbojniki so se razšli. Pri patru sta ostala samo dva kot čuvaja. Čas sta si krajšala s kockanjem.

Čez nekaj časa je privihral nazaj stari Tunga. Njegove oči so žarele od besnosti. Stopil je pred patra in divje zavpil:

»Ti si prevarant!«

»Jaz? Zakaj?«

»Jang je prečital twoje pismo in...«

»Ali si ga tudi ti prečital?« ga je naglo prekinil misijonar.

»Sem... Toda — površno,« je mencaje odvrnih poglavar.

»Eden izmed vaju ne zna čitati, kajne?«

»Novo pismo boš pisal!«

»Tako! če hočeš! Ali imate še kako kropo?«

»Zdi se mi, da si preveč dobro razpoložen!« je strupeno zasikal Tunga. »Toda povem ti, da me drugič ne boš prevaril. To boš pisal, kar ti bo Jang narekoval.«

»Tunga, ti govorиш o varanju. Ali sem jaz soglašal s twojo zahtevo? Ali si sploh imel pravico do kake zahteve? Kaj ti dolgujem in za kaj?«

»Ti si v moji oblasti in...«

»Potem si razbojnik in zaslužiš vislice!«

»Molči!« je divje zavpil razbojnik. »Jang je prišel. On ti bo povedal, kaj boš pisal.«

»On nima nobene pravice do ukazovanja!«

Poleg Tunge je stal še razmeroma mlad Kitajec. Smrdel je po opiju. Potuhnjeno je bulil v misijonarja. To je bil Jang.

Patrevo odločne besede so tudi druge razbojnike privabile v votlinu. Misijonar jih je pogledal in opazil, da so njegove besede močno vplivale nanje. Sklenil je, da bo še bolj odločen.

»Bodi pameten!« se je spet oglasil Tunga.

»Gre za twoje življenje!«

(Dalje sledi)

SMEJTE SE!

Izpit

»No, Mihec, kako se je posrečil izpit?«

»Sijajno! Na splošno željo ga bom čez eno leto ponovil.«

V judovski šoli

»Aron, povej, kako dolgo je trajala tridesetletna vojna?«

»Petnajst let.«

»Kako moreš govoriti tako neumnost; saj sem ti rekel, da je bila tridesetletna vojna.«

»Prosim, ata mi je rekel, naj vedno samo polovico obljudim; zato sem rekel: petnajst.«

Na vlaku

»Prosim, ne nagibajte se tako zelo ven. Kaj, če se zgodi kakša nesreča?«

»In kaj vas to briga?«

»Kaj me briga? To, da če padete skozi okno ali vam kaka mostna ograja odbije glavo, bomo imeli zamudo. Tega pa ne bi rad.«

Priporočilo za službo

Gospodinja brezposeln služkinja, ki se je prila ponudit za službo: »Kaj ste delali doslej?«

Služkinja: »Šest tednov sem v gostilni pomivala krožnike.«

Gospodin: »In potem?«

Služkinja: »Potem me pa niso več potrebovali, ker ni bilo več krožnikov...«

Kdo umira?

Stari Jaka umira. Pred smrtno bi rad vse urenil, zato naštela ženi, komu bo kaj zapustil.

»Trgovino bo dobil Andrej.«

»Si ob pamet?« je odvrnila žena. »On vendar nima glave za trgovino! Joško jo bo dobil!«

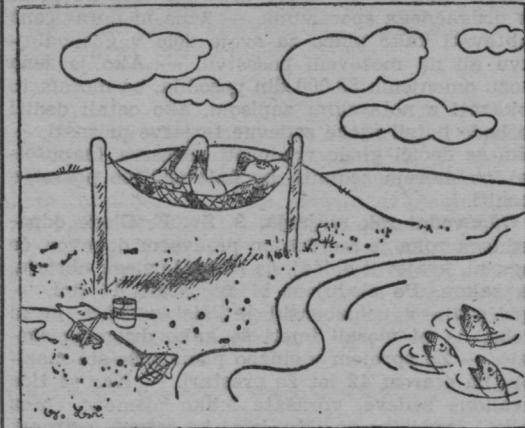
»No, naj bo!« se je spet vdal mož. »Hišo bo dobila Marica.«

»Kako to? Zakaj ravno Marica? Ona je poročena in ne potrebuje hiše. Ančka jo bo dobila!«

»No, dobro!« se je spet vdal mož. »Polja in vinograd bo dobila Roza.«

»Roza?« je skoraj kriknila žena. »Ne, njej daj denar, zemljo pa mora dobiti Marko!«

Jaku je bilo sedaj dovolj, zato se je razjezl in zavpil: »To je pa že od sile! Ali umiraš ti — ali jaz?!«

Škodoželjne ribe: »Zdaj se je pa tudi on ujel v mrežo!«

UGANITE!

Kako se naredi iz muhe slon? (Z letjo.)

Močan je, da strehe trga, pa majhen, da gre skozi vsako luknjico — kdo je to? (Veter.)

Kdo gre zmerom gor, čeprav že zdavnaj ni več na tem svetu? (SV. Gregor.)

Za kom vsi ptiči letijo? (Za Kiflom.)

Žena kuha za može obed. Kje je mož?

MALA OZNANILA

SLUŽBE:

starejši hlapec za kmečka dela, živino, z večletnimi spričevali, se sprejme. Vprašati v gostilni Sv. Lenart v Slov. goricah, Cmureška cesta 15. 1623

Sprejme se viničar s 3—4 delovnimi močmi. Naslov v upravi. 1624

Iščem službo gospodinje; poštana, brez otrok. Naslov v upravi. 1626

Dekla, poštana, snažna, se išče, katera razume molžo krav, krmljenje svinj, vrtna dela in pomagati v kuhinji. Franc Majzel, Bistrica pri Rušah. 1632

Mizarski pomočnik z dvema letoma pomočniške dobe išče delo. Naslov v upravi lista. 1633

Ofra z dobrimi spričevali sprejme Hlep, Zg. Sv. Kungota. 1637

Kmečko dekle, pridno in poštano, vajeno vseh poljskih del, ki zna tudi kuhati, se sprejme. Prednost imajo one z gospodinjskim tečajem. Plača po dogovoru. Ponudbe poslati »Slov. gospodarju« pod značko »Gospodinja 1638«.

Sprejemam takoj ofra in deklo. Rožman, Hrastje 7, Limbuš. 1643

Zbiralci(-ke) deželnih pridelkov v raznih krajih Slov. goric se iščejo. Ponudbe samo pisorno na R. Göttlich, trgovina, Maribor, Tržaška 2. 1653

Sprejemam ofra, dve osebi. Košaki 65, Maribor. 1652

Iščem viničarja s tremi delovnimi močmi. Partijki, Gradiška 1, Pesnica. 1649

Kukarica-gospodinja išče službo v župnišču. Naslov v upravi lista. 1645

Iščem viničarja ali majarja z lastno živino (ena krava), dve delovni moči. Ema Belinc, Ljubljana, Ulica na Grad 8/I. 1647

Majar z tremi delovnimi močmi se sprejme: Košaki 40. 1611

Majarja (kravarja), 3—5 delovnih članov, brez majhnih otrok, veči živinoreje in molže, sprejmemo v stalno in dobro službo. Ponudbe na upravo pod »Majar 1615«.

POSESTVA:

Prodaja se majhno posestvo v Partinjah. Vse obsegajo sadosnik in vinograd. Cena 28.000 din. Naslov v upravi. 1640

Kupci in prodajalci posestev, pozor! Hitro in najugodnejše kupite ali prodajte posestvo potom domače posredovalnice »Triglav«, Maribor, Aleksandrova 12, telefon 25-34. Vse strokovne nasvete dobite v pisarni brezplačno. 1646

Prodam poceni hišo z vrtom. Sp. Dobrava, pri Ptujski cesti št. 142, za trgovino Mlakar. 1651

Imate skrbi? Zadolženo posestvo, hišo, gozd ali kar koli kupim od starejših lastnikov, ki nimajo svojcev. Sedanji lastnik lahko ostane na njem do smrti z vsemi pravicami. Ponudbe na upravo »Slov. gospodarja« pod: »Blizu Maribora 1648.«

RAZNO:

Za žago venecijanko kupim opremo, kompletno ali posamezne dele. Miklavčič, Pristava, pošta Sela, Ptuj. 1627

Kupim valjar (valcn) v dobrem stanju, sposoben za mletje. Maks Suman, Sv. Lenart v Slovenskih goricah. 1625

Kotle za kuhanje žganja in perila, bakrene brzoparičnice »Alfa« obenem z žgalno pripravo v najboljši izdelavi pri Anton Mlekuš, kotlarstvo, Maribor, Sodna ulica 2. 1631

Kupujem neomejeno količino smrekovih, jelkovih hlodov po najvišjih dnevnih cenah. Za točnejša pojasnila se naj cenjeni ponudniki obrnejo na upravo »Slov. gospodarja«. 1635

»Pri starinarju«, Zidanšek, Koroška c. 6, kupite najceneje ostanke iz raznih tovarn. Ženske in moške srajce, predpasnike vseh velikosti, ženske in otroške obleke, rute, hlače, fantovske oblekce, nogavice, zimske triko perilo, klot, flanelo, cvlrbrahent, oksford, popelin, čevlje za otroke. 1650

Precizne švicarske ure najceneje!

J. JANKO

1599 urar-draguljar

MARIBOR Jurčičeva ulica 8

Zato kupuje po zvišani ceni!

Zamenjam kobilo, 20 mesecev staro, velike pasme, s kobilo srednje pasme, lahko starejšo. Šanti Alojz, Sv. Marjeta ob Pesnici. 1634

Nov šivalni stroj, šiva naprej in nazaj, štika, entla dva rabljena, eden pogrezljiv, z okroglim, drugi z dolgim čolničkom, v dobrem stanju, poceni prodam. Kupim hudega psa volčjaka. Franjo Medved, Zg. Breg 30, Ptuj. 1642

Vinske moštvice ima še na razpolago drevesnica Koren, Mozirje. 1644

Na prodaj imam velik kompleks bukovja, do 800 ali 1000 klapter dry. Naslov v upravi. 1641

Vodne turbine, venecijanke, mline, transmisije, dvigala itd. Izdeluje najceneje: Strojno podjetje inž. Borštnar, Ljubljana, Sv. Jerneja c. 18. 1562

Kupuje se les topolo; mora biti čista, brez grč, suha, 5 cm debeline, 10—15—20 cm širine, od 85 po 10—10 cm do 155 cm dolžine. Ponudbe poslati na poštni predel 3, Kranj. 1557

Moštva esanca, izvrsten izdelek, za izdelovanje jako dobre in zdrave domače pihače z izvrstnim okusom. Cena steklenici 20 din. Dnevna razpošiljatev. Ivan Pečar, trg. kemikalije etc., Maribor Gosposka 11. 1269

Se vedno kupite dobro, po ugodnih cenah: nogavice, pletenine, bluze, jopice, sviterje, žemperje (lastni izdelki), kombineze, modrčke, srajce, oblekce, predpasnike, platno, odeje, koče, blago, perilo, konfekcijo, rute, šivalne potrebščine, galanterijo, milo, drobnino. Andrej Oset Marca, Koroška cesta 26 (poleg tržnice, Vodnikov trg). 1098

Nove šivalne stroje različnih znakov z okroglim čolničkom, s 25 letno garancijo, prodaja od 2450 din naprej po najugodnejših mesečnih obrokih Draksler, Maribor, Vetrinjska 11. Prezvema tudi popravila šivalnih strojev in koles. 1546

V SLOV. BISTRICI, Mariborska cesta 40 (v Juhartovi hiši), je začela izvrševati
zobno prakso

ALBINA FORSTER
dentist-tehnik 1621

Slep je tisti gospodar, ki si v teh časih ne zna pomagati iz zadrege. Oglas v »Slov. gospodarju« vam pomaga iz vseh težav!

NAŠA ZNANA APOTEKA
M. BAHOVEC V LJUBLJANI

prinese na tržišče namesto dragega ruskega čaja prvo vrstno domačo čajno mešanico, izredno aromatičnega okusa, pod imenom »EMONA« cvetlični čaj. Ta čaj ne razdražuje živec kakor ruski čaj in ima razen tega še druga pozitivna svojstva. »EMONA« čaj deluje umirljivo, je hranljiv in vsebuje potrebne vitamine. Za otroke je idealno pitje. »EMONA« čaj se pije z limono, rumom ali mlekom. Z ozirom na dober okus more »EMONA« čaj ugajati najbolj razvajjenemu gostu.

Osebam, ki so čez dan zelo zaposlene in katerih živci ne prenesajo kavo ali ruski čaj, se priporoča za zajuterk, južino ali večerjo »EMONA« čaj. Pijte zato namesto ruskega samo »EMONA« čaj, ker po svoji aromi, hranljivosti in umirljivem delovanju daleč prekaša odlike ruskega čaja.

Brez ozira na vse je posebno »EMONA« čaj v uporabi zelo ekonomičen in radi svoje nizke cene vsakemu omogočen. 1639

Priporoča se Kupčičeva drevesnica in trsnica na Ptujski gor! 1384

Cunje, krojaške odpadke, star papir, ovčjo volno, dlako arovce, staro železje, kovine, baker, međenino kupi in plača najboljše: Arbeiter, Maribor, Dravska ulica 15. 11

JESEN — ZIMA — HALO! OSTANKI mariborskih tekstilnih tovarn, dobro uporabni in brez napake: Paket serija »M« 12—15 m kretona in druka za predpasnike in obleke 160 din. — Original Kosmos »D« 12—15 m la flanelov za spodnje perilo in barhent za ženske obleke 230 dinarjev. — Paket serija »T« 4 m prima volnenega blaga za žensko obleko, dokler traja zalogata, za staro ceno, in sicer: T-1 130 din, T-2 160 din, T-3 180 din, T-4 200 din; pri naročilu prosim navedbo cene in barve. — Paket serija »Z« 3—3.20 m štofa za moško obleko ali plašč, ženski kostum ali plašč, in sicer: Z-1 160 din, Z-2 200 din, Z-3 250 din, Z-4 300 din, Z-5 360 dinarjev. Neodgovarjajoče zamenjam. Pri naročilu dveh ali več paketov primeren popust. Izrabite ugodno priliko in naročite takoj! Razposljalnica KOSMOS, Maribor, Razlagova 24/II.

Preizkušeni redilni pršek za svinje

zanesljivo hitro zredi Vaše svinje. Za eno svinjo zadostuje že en zavitek 8 din. S povzetočno poštnino vred stane 1 zavitek 19 din, 2 zavitka 27 din, 3 zavitki 35 din, 4 zavitki 43 din. — Pravi REDIN se dobri samo v zavitkih z gornjo sliko in ga razpošilja

Drogerija KANC,
Maribor,
Slovenska ulica

Zaloga v Celju:
Trg. Leibner,
Kralja Petra cesta 17

Zaloga v Ptuju:
Drog. Skočir,
Slovenski trg 11

štedilnike vseh vrst, peči za zimo, kotle vlike, pocinjene in bakrene, vodovodne žage in cirkularke, sesalke ali pumpe za vodo, vodovodne cevi, krtičti in vso drugo železno dobitje po zmernih cenah v trgovini železnine Alfonz Meuz, Maribor, nasproti frančiškanske cerkve. 1630

Wessely Pavla, izdelovanje slaminatnih tulcev za steklenice, Ptuj, Rogozniška cesta 8, kupuje stalno ržene podrajčenike 1 kg po 1 din in pšenične škope 1 kg po 90 par. 1629

Inserirajte!

Plaćam za sveže ustreljeno divjačino sledeće cene:
srne brez strele v hrbet in stegno kg 13 din zajič nad 3 kg težki komad 30 din fazani (samci) 'orastli komad 25 din kljunači komad 20 din franko Maribor proti takojšnjemu plačilu.

IVAN LÖSCHNIG
Maribor 1628 Taborska 6

POZOR!

Vsakovrstne odpadke železja, kovine, cunje, litine, papirja, kupuje in plačuje po najvišjih cenah tvrdka Justin Gustinčič, Maribor, Kneza Kocjka 14 in podružnica na vogalu Ptujskie in Tržaške ceste. Telefon 21-30. — Kupujem tudi gumo in steklo!

KUPUJE: PRODAJA:
hranične knjižice bank in hranilnic ter vrednostne
papirje po najugodnejših cenah 1430
BANČNO KOM. ZAVOD, MARIBOR

Pletene topce

damske, moške, otroške še po stari ceni iz lastne
pletarne, nogavice, kapce, rokavice, spodnje perilo
pri »LUNA«, Maribor samo Glavni trg 24,
(avtobusni kolodvor) 1461

REDILO ZA SVINJE,
tisočkrat preizkušenipr
šek za svinje, ki vsebuje
tudi ribjo moko, naglo
redi Vaše svinje in jih
dela odporne proti bolez
nim. 1 paket 8 din, 1 kg
25 din, po pošti s povzetjem 15, oz. 35 din. Dobi se
v lekarni pri »Zamorec«, Maribor, Gospoška ul. 12.

1548

»Nihče naj ne misli, da bo mogoče javni red in socialni mir proti
prevratnim elementom uspešno braniti, če se nemudoma ne pristopi
k pogumno delu!« (Pij XI.)

Nujno je ustvariti predvsem jasnost v tem, kaj hočemo!

Hočemo ustvariti nov red!

Hočemo stanovsko državo!

Hočemo, da bo tudi v naši državi javni red in socialni mir in da
prevratni elementi ne pridejo do močil

Naročite si knjigo »STANOVSKA DRŽAVA«! Cena knjige je
12 din, za stroške pošiljke še 1 din, skupno torej 13 din. Pošljite nam
po položnici to vsoto in Vam dopošljemo knjigo!

Priporoča se

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU ZADRUGA Z NEOMEJENIM JAMSTVOM

obrestuje hranilne vloge bres odpovedi po 4%, na trimesečno
odpoved pa po 5%. — Vse vloge isplačuje točno po dogовору

V S A K prevdaren slovenski gospodar zavaruje
sebe, svojce in svoje imetje le pri

VZAJEMNI ZAVAROVALNICI V LJUBLJANI

PODRUŽNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice

GLAVNO ZASTOPSTVO: MARIBOR Loška ulica 10

KRAJEVNI ZASTOPNIKI V VSAKI FARI

92

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Gospoška ulica 23 Ulica 10. oktobra

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri. Stanje hranilnih vlog din 53,000.000-